

~~A.V. 50~~ EX BIBLIOTH.
NATIONIS HUNGAR.

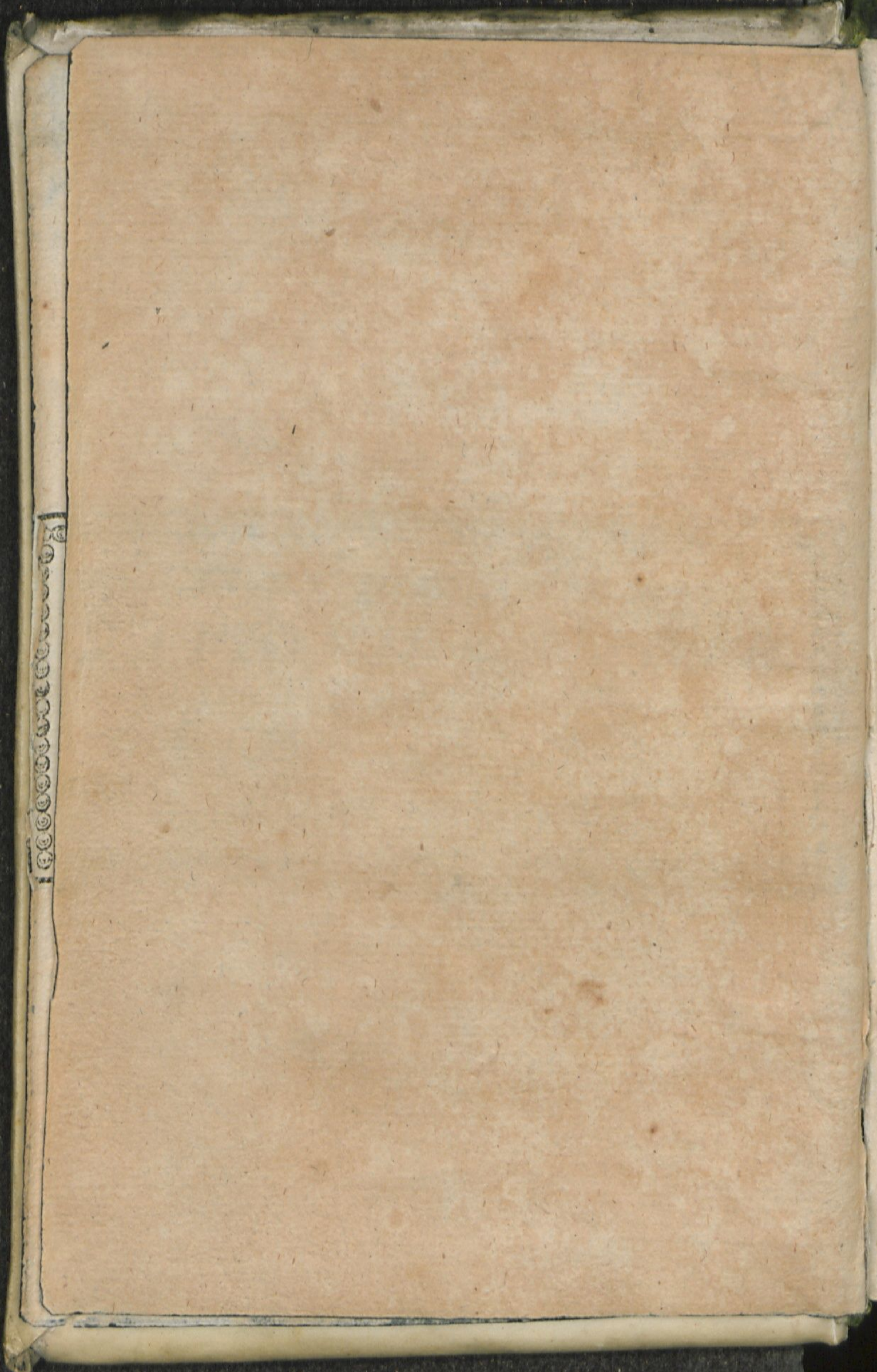
ISA. 138. VITEBERG.

SIGNAT. CLVCCCCXIII.

Handwritten text in a Gothic script, likely a library or archival stamp, located on the left edge of the page. The text is partially obscured by the binding and is difficult to read.

GRAECAE
GRAMMATICES
METHODVS,
CVM PRIMIS FACILIS ET
compendiaria, complectens ea tan-
tùm, quæ incipientibus pri-
mùm proponi
debent.

AVTORE
LVCA LOSSIO.

Cum Gratia & Priuil. Imp.

FRANCOFORTI AD MOEN.
Apud Hæredes Christiani Egenolphi

M.D. LXXXIX. *AD.*
H.B.

GRAECCAE

GRAMMATICAE

AVDVS

ET

COMPENDIOSA

quae incipit

proponit

de

ARTORVM

LIBRVS

AVDVS

AVDVS

AVDVS

L
N
pu
cla

V
fi
ve
plu
ad
te
gis
ran
Q
Id
&
in
qu
lu
pè
ou
to
re
qu

LVCAS LOSSIVS

INGENVO ET MAGNAE SPEI

puero Dithmaro Koel Hamburgensi,

clarissimi viri ac Dn. Dithmari Koel in-

clytæ Hamburgæ amplissimi &

prudentissimi Consulis

filio, S.D.

Verissimè dicitur, principia in omnib. negotijs ac rebus dextrè cõficiendis primas tenere: quæ nisi firma, vera, & honesta sunt, postea sequi solent plurima impedimenta & errores. Quæ admodum viatores, qui malè ingressi iter, quò longius progrediuntur, eò magis à constituta meta discedunt & aberrant. De his parœmia eiusmodi fertur: Qui nimium properant, seriùs absoluunt. Ideo Plato libro tertio de Republ. rectè monet, ne multa simul aggrediamur in initio, sed totos nos vni rei dedamus, quam rectè & cum laude absoluere volumus. Sic enim inquit, ὅπῃ εἰς ἕκαστος ἐν μὲν ἂν ἐπιτήδευμα καλῶς ἐπιτηδεύοι, πολλὰ δ' οὐ, ἀλλ' εἴ ἔτο ἐπιχειροῖ, πολλῶν ἐφαπτόμενος πάντων ἄποτυγχάνοι ἂν, hoc est, Vnusquisq; rectè vnum studium exerceat, multa nequaquam. Imò, si id tentarit, multa ag-

EPISTOLA

gressus omnibus frustrabitur. Sic qui
 perturbatione aliqua, ut scitè inquit Au-
 gustinus, festinant, ijs vsuuenire solet
 nonnunquam, ut vestem aut calceos per-
 uersè induāt, quæ res postea moram iti-
 neris adfert. Idem in nostris quoque stu-
 dijs adolescentib. accidere videmus, qui
 ad altiores disciplinas, neglectis inferio-
 ribus, nimium properant. Nam nisi fue-
 rit prima institutio in puerilibus artibus
 fidelis, recta & diligens, nequaquam ado-
 lescentes ad fastigium solidæ eruditionis
 ascendent, sed turpiter in medio quasi
 cursu, ut festinantes cursores, subsistunt.
 Qui, ut idem Plato inquit eiusdem Ope-
 ris lib. 10. τὸ μὲν πρῶτον ὀξέως ἀποπηδῶσι, τε-
 λευτῶντες ὃ καταγέλαστοί γίνονται. Præcipue
 verò Grammaticæ præcepta diligentif-
 simè atq; diu multumq; pueritiæ incul-
 canda sunt, & cauendum, ne intempesti-
 uis studijs Grammatica institutio impe-
 diatur, Sicut plerique, ut Fabius inquit,
 discipulos, dum circa speciosiora osten-
 tant, compendio remorantur.

Nos igitur hoc vnū cum omnib. peritis
 & fidelib. pueritiæ formatorib. semper &
 accuratè dedimus operā, ut iuuentus no-
 stræ institutioni & fidei commendata fi-
 deliter

deliter ac rectè initiò in Grammatico studio formaretur. Ad hunc usum, ut scis, opusculum Erotematum Latinæ Grammaticæ, edidimus. Sed quoniam teste Quintiliano, Latīna lingua & Græca simul tradi pueritiæ debent, aut certè hæc non longis, ut ita dicam, passibus illam sequi: Et Tullius Ciceronem suum hortatur, ut utranq; in discenda Philosophia coniungat: nunc etiam breuem Epitomen seu Methodum Græcæ institutionis collegimus. Et si autem nō defuturi sunt & hic calumniatores nobis, & ut Menander verè dixit:

ὅπιλανθάωνται πάντες οἱ παῖδες ἐν.

Tamen non dubito, quin studiosi & candidi adolescentes hanc quoq; voluntatem nostram sint probaturi, & laborem utilem iudicaturi Scholis, quòd in hac quasi breui tabella aspicienda ob oculos posuimus, quæ initiò proponi debet rudioribus in discenda hac utilissima lingua. Nā prodest, ut omnes periti formandæ adolescentiæ testantur, breuē Epitomen seu Isagogen habere in omnib. artibus, qua primùm certò cognita, facilius ac melius sequentia percipiantur.

Tibi autē, mi Dithmare, libellū pueri-

EPISTOLA NVNCVP.

Iem nominatim nuncupare placuit, vt te
tum ad Græcæ linguæ, tū cæterarum ar-
tium liberalium, præcipuè verò Grāma-
ticæ amorē accēderem. Nā existimo nō
mediocre incitamentū seu calcar adde-
re bonis naturis publica testimonia ad
virtutem & literas colēdas, sicut contrā
deploratæ mentes negligūt grauium de-
se hominum iudicia. Spero etiā hanc no-
stræ erga te beneuolentiæ publicā signi-
ficationem gratam fore parenti tuo cla-
rissimo viro, & amplissimo prudentissi-
moq; consuli inclytæ Hamburgæ vestræ.
Cui sicut vnicus & charissimus relictus es
filius, ita etiā summā is de te expectatio-
nem cōcipit, fore, vt in tuo quasi sinu, in-
grauescente olim sua ætate, suauiter cō-
quiescat, & grauissimas curas tū dome-
sticas, tum publicas deponat. Huius præ-
stantissimi viri & clarissimæ patriæ tuæ
expectationi te respondere omninò ne-
cesse est. Quod tū facies pulcherrimè, si,
vt honestè iā cœpisti, rudimenta vtriusq;
Grāmaticæ diligenter in hac tenera æta-
te tua didiceris. Nā sic futurum est, vt cæ-
teras etiam disciplinas, quib. Ecclesia &
Resp. opus habēt, melius cognoscas. Be-
nè vale. Data Lunæburgæ, Anno 1553.
prid. Epipha. Domini. DE

DE LITERIS. 4

Literæ apud Græcos sunt vigintiquatuor.

Nomen.		Figura. Pronunciatio.	
ἄλφα	Alpha	Αα	a
βῆτα	Vita	ΒβϚ	u
γάμμα	Gamma	ΓγϚ	g
δέλτα	Delta	Δδ	d
ἕψιλόν	Epsilon	Εε	e
ζῆτα	Zita	Ζζ	z
ἦτα	Ita	Ηη	i, longum,
θῆτα	Thita	Θθ	th
ἰῶτα	Iota	Ιι	i
κάππα	Kappa	Κκ	k
λάμβδα	Lambda	Λλ	l
μῦ	My	Μμ	m
νῦ	Ny	Νν	n
ξί	Xi	Ξξ	x
ο μικρόν	Omicron	Οο	o paruum.
πί	Pi	Ππ	p
ῥῶ	Rho	Ρρ	r
σίγμα	Sigma	Σσς	f
ταῦ	Tau	Ττ	t
υψιλόν	Ypsilon	Υυ	y
φί	Phi	Φφ	ph
χί	Chi	Χχ	ch
ψί	Psi	Ψψ	ps
ο μέγα	Omega	Ωω	o, magnum.

A 4

Ex

DE LITERIS.

Ex his Vocales sunt septem, α, ε, η, ι, ο, υ, ω, reliquæ septendecim Consonantes. Vocales longæ, η, ω. Breues ε, ο. Ancipites, ε, ι, υ.

Diphthongi duodecim.

Propria sex. Impropria sex.

αι, αυ, ει, ευ, οι, ου. α, η, ω, υι, ηυ, ωυ. α, ι, ο, γ, ιφ, οφ.

Consonantes sunt septendecim, quarum aliæ sunt Mutæ, aliæ Semiuocales.

Mutæ sunt nouem, { Tenues π, κ, τ. Mediae β, γ, δ. Aspiratæ φ, χ, θ. Immutabiles & Liquidæ, λ, μ, ν, ρ. Duplices, ζ, σδ, ξ, valet κς, γς, χς, ιψ, ως, βς, ϑς. σ, μ, ο, ν, β, δ, ι, κ, ο, ν est.

DE SYLLABIS.

Ex literis fiunt Syllabæ, ex his Dictiones.

Syllabis accidunt quatuor: Tempus, Tonus, Spiritus, Passio.

I. Tempus est duplex, Longum, ut ἵ- πας.

DE SYLLABIS.

5

— — — υυ υυ
 ρως, Heros. Breue, vt θεός, Deus.

II. Tonus est triplex, Acutus, vt θεός.

Grauis, vt θεός, Circumflexus, vt θεῶ.

III. Spiritus est duplex, Asper vt ἑλένη.

Helena. Tenuis vt ἔρως, Amor.

III. Passiones sunt tres, 1. Apostrophus,

id est, Auerfio, quæ supra extremum di-

ctionis in fine ponitur, estque signum e-

lisa vocalis, vt κύει ἑλέησον, pro κύει ἑλέη-

σον, domine miserere nostri. 2. Hyphen,

Subunio, quæ syllabarum contrahenda-

rum nota est, vt Qui cunq; 3. Hypodia-

stole, Subdistinctio, quæ sub extrema di-

ctione ponitur, dictionem vnam ab al-

tera diducens, vt μηδὲν ἄγαν, Ne quid ni-

mis: ὅ, π ab ὅσις, id est, quicquid, vt distet

ab ὅτι, id est, quoniam.

REGVLAE DE TO-

nis præcipuæ.

De Acuto.

I. In dissyllabis, vtraque breui, prior a-

cuitur, vt λόγος, τρέπος. Item priore lon-

ga positione, vt δένδρον.

II. In dissyllabis, vtraque longa, prior a-

cuitur, vt δάφνη, χείρων. Item priore breui,

vt λόγος, ἔχων.

III. In Polysyllabis, vltima breui, ante-

A 5

penult

DE TONIS.

Penultima acuitur, vt *ἀνδρωπῶ*. Excipiuntur contracta, vt *ποιῶμεν*.

III. Ultima longa in polysyllaba, tonus in antepenultima esse non potest. Excipiuntur Attica, vt *μενέλεως, πόλεως*.

Loco breuium habentur in nominibus, & verbis passiuus *οι* & *αι* diphthongi finales, vt *ἀνδρωποι, λέγομαι, μῦσαι*.

De Graui.

Grauis tonus in omnibus syllabis insidet, quæ acuto aut circumflexo non insignantur, vnde syllabicus appellatur. Neque vsquam scribitur, nisi pro acuto in extrema syllaba ad continuandam orationem usurpetur, vt *ἕτος ἕδεν ἀλλήδ' ἐς λέγει*. Hic nihil verum loquitur.

De Circumflexo.

I. Circumflexus syllabæ natura breui, aut positione longæ nunquam insidet, nisi fiat contractio, vt *νόσ, νῆς*.

II. In dissyllabis, priore naturalongâ, posteriore breui, circumflectitur penultima, vt *δαῖμα, πλῆτ*.

DE PARTIBVS

orationis.

Partes orationis apud Græcos sunt octo, Declinabiles quinque: Articulus,

DE PARTIB. ORAT. 6

Ius, Nomen, Pronomen, Verbum, Participium. Indeclinabiles tres: Aduerbum, Præpositio & Coniunctio.

Interiectionem Græci sub Aduerbio comprehendunt.

Numeri.

Numeri apud Græcos sunt tres,
 Singularis *quo utuntur* - singulis seu vno.
 Dualis *loquuntur* - Duobus.
 Pluralis *de* - Duob. vel plurib.
 Casus.

Casus sunt quinque: Nominatiuus, Genitiuus, Datiuus, Accusatiuus & Vocatiuus. Græci Ablatiuo prorsus carent, pro quo alijs casibus utuntur.

PARTES DECLINABILES.

De Articulo.

Articulus quem soli Græci habent, est duplex. Præpositiuius, vt δ ἢ τὸ, id est, hic, hæc, hoc. & Postpositiuius, vt ὃς, ἡ, ὅ, id est, qui, quæ, quod.

Declinatio Articuli Præpositiui.

Masculini.

S. ὁ	ἄ	τῶ	ῶ	Vocatiuo carent.
D. τὸ	τοῖν	τοῖν	τῶ	
P. εἰ	τῶν	τοῖς	τῶς	

Fœmi.

DE ARTICVLO.

Fœminini.

S. ἡ τῆς τῆ τῶ

D. τὰ ταῖν ταῖν τὰ

P. αἱ τῶν ταῖς τὰς

Neutri.

S. τὸ τῷ τὸ

D. τὸ τοῖν τοῖν τὸ

P. τὰ τῶν τοῖς τὰ

Postpositiui Masculini.

S. ὁς ὃν

D. ὃ οἶν οἶν ὃ

P. οἱ ὧν οἷς οὖς

vocatiuo
carent.

Fœminini.

S. ἡ τῆς ἡ τῆς

D. αἱ αἶν αἶν αἶ

P. αἱ ὧν αἷς αἷς

Neutri.

S. ὁ ὃν

D. ὃ οἶν οἶν ὃ

P. ὃ ὧν οἷς ὃ

Sic declinantur etiam articuli compositi, ut ὅδε, ὅγε, id est, hic, ὅσγε, ὅστις, id est, qui, ut ὅστις, ὅστις, ὅστις, ὅστις, ὅστις, ὅστις, &c.

DE NOMINE.

DEclinationes nominū sunt quinque. Quatuor priores parisyllabæ, ut

DE NOMINE.

7

vt ὁ λόγος, sermo, ἢ λόγος. Quinta impari-
syllabica, vt ὁ κόραξ, ἢ κόρακος, id est, cor-
uus. Ex hac aliæ quinque contractæ na-
scuntur.

Canon.

Dualis numeri Nominatiuus, Accu-
satiuus & Vocatiuus sunt similes, etiam
Genitiuus & Datiuus. Item, Nominati-
uus & Vocatiuus plurales. Genitiuus plu-
ralis finit semper in ων.

DE PRIMA DECLI- natione.

Terminationes primæ Declinationis
sunt duæ, ας, masculinorum, vt ὁ αἰνείας. ης
masculinorum & communium, vt ὁ χρύ-
σης, Chryses, ὁ κῆ ἢ λησις, id est, prædo.

Primum Paradigma masculino-
rum in ας, vt ὁ αἰνείας,

Aeneas.

Sing. No. ὁ αἰνείας. Gen. ἢ αἰνεῖς. Dat. τῷ αἰ-
νείᾳ. Accus. τὸν αἰνείαν. Voc. ὦ αἰνεία.

Dua. No. τὸν αἰνεία. Gen. τοῖν αἰνείαιν. Da. τοῖς
αἰνείαιν. Acc. τὸν αἰνεία. Voc. ὦ αἰνεία.

Plur. Nom. οἱ αἰνεῖται. Gen. τῶν αἰνειῶν. Dat.
τοῖς αἰνείαις. Ac. τὸς αἰνείας. Voc. ὦ αἰνεῖται.

Secundum

DE NOMINE.

Secundum paradigma masculinorum in ης, ut ὁ χρῦσης, Chryses, nomen viri.

Sing. ὁ χρῦσης, ὁ χρῦσα, τῷ χρῦση, τὸν χρῦσην, ὡς χρῦση.

Dual. τῷ χρῦσα, τοῖν χρῦσαιν, τοῖν χρῦσαιν, τῷ χρῦσα, ὡς χρῦσα.

Plur. οἱ χρῦσαι, τῶν χρῦσῶν, τοῖς χρῦσαις, τὰς χρῦσας, ὡς χρῦσαι.

Tertium paradigma, ης communium, ut ὁ καὶ ἡ λησις.

Sing. ὁ καὶ ἡ λησις, ὁ καὶ τῆς λησις, τῷ καὶ τῇ λησι, τὸν καὶ τὴν λησι, ὡς λησι.

D. τῷ καὶ τῷ λησι, τοῖν καὶ τῶν λησι, τοῖν καὶ τῶν λησι, τῷ καὶ τῷ λησι, ὡς λησι.

Plur. οἱ καὶ αἱ λησι, τῶν λησι, τοῖς καὶ ταῖς λησι, τὰς καὶ τὰς λησι, ὡς λησι.

Vocatiuum faciunt per α, desinentia in της, ut ὁ μηπέτης, ὡς μηπέτα. Gentilia, ut ὁ σκύθης, ὡς σκύθα, & composita à verbis, μετρώ, πωλώ, & τείνω, ut ὁ γεωμέτρης, ὡς γεωμέτρα, ὁ βιβλιοπώλης, ὡς βιβλιοπώλα, ὁ παιδοτρίτης, ὡς παιδοτρίτα.

SECUNDA DECLINATIO.

Terminationes secundæ Declinationis

DE NOMINE.

8

his sunt duæ, fœmininorum tantum, α & η, vt ἡ μῦσα, hæc Musa, ἡ τιμή, hic honor.

Primum paradigma in α,

vt ἡ μῦσα.

Sing. ἡ μῦσα, τῆς μύσης, τῇ μύσει, τῷ μύσαν, ἃ μῦσα.

Dual. τὰ ὄ μύσα, ταῖν μύσαιν.

Plur. αἱ ὄ μύσαι, τῶν μύσων, ταῖς μύσαις, τὰς μύσας.

Secundum paradigma in η,

vt ἡ τιμή.

Sing. ἡ, ὄ τιμή, τῆς τιμῆς, τῇ τιμῇ, τῷ τιμῷ.

Dual. τὰ, ὄ τιμα, ταῖν τιμαῖν.

Plur. αἱ, ὄ τιμαί, τῶν τιμῶν, ταῖς τιμαῖς, τὰς τιμάς.

Notio. Nomina desinentia in α purum δα, δα, vel ρα, in genitiuo & datiuo singulari retinent α, vt

ἡ ἰσοεία ἰσοείας ἰσοεία

historia.

ἡ λήδα τῆς λήδας τῇ λήδα

Leda.

ἡ ἀκάνθα ἀκάνθας ἀκάνθα

spina.

ἡ ἦρα ἦρας ἦρα

Iuno.

TERTIA DECLINA-

tio.

Terminationes tertiæ Declinationis sunt duæ, ♂ masculinorum, vt ὁ λόγος, sermo: fœmininorum, vt ἡ ὁδός, via: & cōmunium,

DE NOMINE.

munium, vt ὁ καὶ ἡ ἄνθρωπος, homo: & οὐ
neutrorum, τὸ ξύλον, lignum.

Primum paradigma, Ⓞ masculi-
norum, vt ὁ λόγος.

Sing. ὁ λόγος, ἡ λέξις, τὸ λόγιον, ἡ λέξις,
ἡ λέξις & ἡ λέξις, Atticè.

Dual. τὰ ἡ λόγια, τοῖν λόγοιιν.

Plur. οἱ ἡ λόγοι, τῶν λόγων, τὰς λέξεις, τοῖς λέ-
γοις.

Sic ὁ λαός, id est, populus. Item ὁ νόος, ἡ
νόησις, vel contractim, ὁ νῦς, ἡ νῦς, &c. animus.

Secundum paradigma foemini-
norum, vt ἡ ὁδός.

Sing. ἡ ὁδός, τῆς ὁδοῦ, τῆ ὁδῶ, τὴν ὁδόν, ἡ ὁδὸς, & ἡ
ὁδός Atticè.

Dual. τὰ ἡ ὁδοῦ, ταῖν ὁδοῖν.

Plur. αἱ ἡ ὁδοί, τῶν ὁδῶν, ταῖς ὁδοῖς, τὰς ὁδούς, id
est, via. Sic ἡ κόπρος, stercus. νῆσος, insula.
νόσος, morbus.

Tertium paradigma Commu-
nium, vt ὁ καὶ ἡ ἄνθρωπος.

Sing. ὁ καὶ ἡ ἄνθρωπος, ἡ καὶ τῆς ἀνθρώπου, τὸ
καὶ τῆ ἀνθρώπου, τὸν καὶ τὴν ἀνθρώπον, ἡ ἀνθρώπου,
καὶ ἡ ἀνθρώπου Atticè.

Dual. τὸ καὶ τὰ, ἡ ἀνθρώπου, τοῖν καὶ ταῖν ἀνθρώ-
ποιιν.

Plur.

DE NOMINE.

9

Plur. οἱ καὶ αἱ ἄνθρωποι, τῶν ἀνθρώπων, τοῖς καὶ ταῖς ἀνθρώποις, ἴς καὶ ἰὰς ἄνθρωπος. Sic ὁ καὶ ἡ φιλόσοφος, id est, Philosophus.

Quartum paradigma, Neutorum
in ον, vt τὸ ξύλον.

Sing. τὸ ξύλον, ᾧ ξύλω, τῷ ξύλω, τὸ ξύλον,
ᾧ ξύλον.

Dual. τὸ ᾧ ξύλω, τοῖν ξύλοιν.

Plur. τὰ ξύλα, τῶν ξύλων, τοῖς ξύλοις, τὰ
ξύλα, ᾧ ξύλα.

QUARTA DECLI-
natio.

Terminationes quartæ declinationis sunt duæ, ὡς masculinorum & fœmininorum, vt ὁ Μενέλεως, Menelaus, ἡ ἄλως, area. Et ὡν Neutorum, vt τὸ ἔυγεον, fertile. Estque hæc Atticorum declinatio propria, & nascitur ex tertia, mutando ο in ω, vt μενέλεως à μενέλαος, α penultima versa in ε, ι reperitur in vltima subscibitur, υ abijcitur.

Primum paradigma, Masculinorum, ὁ μενέλεως.

Singul. ὁ μενέλεως, ᾧ μενέλεω, τῷ μενέλεω,
ᾧ μενέλεων, ᾧ μενέλεως.

Dual. τὸ ᾧ μενέλεω, τοῖν μενέλεων.

Plur. οἱ ᾧ μενέλεω, τῶν μενέλεων, τοῖς μενέ-
λεως, τῆς μενέλεως.

B

Se-

8

DE NOMINE.

Secundum paradigma, fœmininorum, vt ἡ ἄλως.

Sing. ἡ ἄλως, τῆς ἄλω, τῇ ἄλω, τῷ ἄλων, ἃ ἄλως.

Dual. τὰ ὦ ἄλω, ταῖν ἄλων.

Plur. αἱ ὦ ἄλω, τῶν ἄλων, ταῖς ἄλως, τὰς ὦ λως.

Tertium paradigma, Neutorum, vt τὸ ἔυγεων.

Sing. τὸ ἔυγεων, ἔῦγεω, τῷ ἔυγεω, τὸ ἔυγεων, ὦ ἔυγεων.

Dual. τὸ ὦ ἔυγεω, τοῖν ἔυγεων.

Plur. τὰ ὦ ἔυγεω (non τὰ ἔυγεα) τῶν ἔυγεων, τοῖς ἔυγεως.

QVINTA DECLINATIO.

Literæ terminales quintæ Declinationis, quæ omnia genera complectitur, sunt nouem, quibus Nominatiuus finit.

Vocales quatuor.

α,	vt	τὸ βῆμα	tribunal.
ι,	vt	τὸ μέλι	mel.
υ,	vt	τὸ δόρυ	hasta.
ω,	vt	ἡ λητὼ	Latona.

Consonantes quinque.

ξ,	vt	ὁ κόραξ	coruus.
ψ,	vt	ὁ κύκλωψ	Cyclops.
ν,	vt	ὁ ἔλληω	Græcus.

p. VE

3, vt ὁ, ἡ, τὸ μάκαρ, beatus.

5, vt ὁ δόας, viri nomen.

Primum paradigma, Masculinorum, ὁ ἔλλω.

Sing. ὁ ἔλλω, ἔλλω⊙, τῷ ἔλλωι, ἔλλη-
ληνα, ἔλλη.

Dual. τὰ ἔλληνη, τοῖν ἔλλήνοι.

Plur. οἱ ἔλληνες, τῶν ἔλλήνων, τοῖς ἔλλησι,
τὸς ἔλληνας. Sic ὁ ἦρος, ἦρω⊙, ἦρωϊ, heros.

Secundum paradigma, Fœmininorum, vt ἡ λαμπὰς, λά-
δι⊙, lampas.

Sing. ἡ λαμπὰς, τῆς λαμπάδ⊙, τῇ λαμπά-
δι, τῷ λαμπάδα, ἡ λαμπὰς.

Dual. τὰ ἔλλαδε, λαῖν λαμπάδοιν.

Plur. αἱ ἔλλαδες, λαῶν λαμπάδων, λαῖς λαμ-
πάσι, λάς λαμπάδας, &c. Sic ἡ φιλότης, τῆς
φιλότηι⊙, amicitia.

Tertium paradigma, Neutrorum, vt τὸ βῆμα.

Sing. τὸ βῆμα, βήμα⊙, τῷ βήματι, τὸ βῆμα,
ἔβημα.

Dual. τὰ ἔβηματ, λαῖν βημάτοιν.

Plur. τὰ ἔβηματα, λαῶν βημάτων τοῖς βήμασι.
Sic τὸ δῶμα, δῶμα⊙, domus, τὸ σῶμα,
σῶμα⊙, corpus.

DE NOMINE.
DE DECLINATIONIBVS
quinque contractis.

Contractæ Declinationes, quæ ex
quinta oriuntur, sunt quinque.

DE PRIMA.

Terminationes primæ Declinationis
contractorum sunt tres.

ης Masculinorum, vt ὁ Δημοθένης.

ης Communium, vt ὁ καὶ ἡ ἀληθής, id est,
verus.

ες Neutorum Adiectiuorum, vt τὸ ἀλη-
θές, verum.

ος Neutorum Substantiuorum, vt τὸ
χάος, chaos.

Primum paradigma, Masculinorum
& Communium, vt ὁ καὶ
ἡ ἀληθής.

Sing. ὁ καὶ ἡ ἀληθής, ὁ καὶ τῆς ἀληθέος &
ῶς, τῶ καὶ τῆ ἀληθεί & εἶ, ἡ καὶ τῶ ἀληθεία & ἡ
ῶ ἀληθές.

Dual. τὼ καὶ τὰ ἀληθείε & ἡ, τοῖν & ταῖν ἀ-
ληθείοιν & οῖν.

Plur. οἱ καὶ αἱ ἀληθείεσ εἶς, τῶν ἀληθέων ὧν,
τοῖς καὶ ταῖς ἀληθείσι, τὺς καὶ τὰς ἀληθείας εἶς.
Sic ὁ Δημοθένης, ὁ δημοθένης & υς.

Secun-

DE NOMINE.

II

Secundum paradigma Neutorum
in es Adiectiuorum.

Sing. τὸ ἀληθές, ἡ ἀληθέες, τῷ ἀληθείϊ.

Dual. τὼ ἀληθέεσσι, τοῖν ἀληθέοιν.

Plur. τὰ ὄσα ἀληθέα ἢ, τῶν ἀληθέων ὦν, τοῖς ἀλη-
θέσι.

Tertium paradigma Neutro-
rum in os, Substanti-
uorum.

Sing. τὸ χάος, ἡ χάεος, τῷ χάει & ῥι.

Dual. τὼ χάεεσσι, τοῖν χάεοιν & χάοιν.

Plur. τὰ χάεα & ἢ, τῶν χάεων & ὦν, τοῖς χάεσι.

DE SECUNDA.

Terminationes secundæ Declinatio-
nis contractorum sunt duæ, is Masculi-
norum, vt ὁ ὄφις, hic serpens, & Fœmini-
norum, vt ἡ πόλις, hæc ciuitas, & i Neu-
trorum, vt τὸ σίνηπι, hoc sinapi.

Primum paradigma, Masculino-
rum in is, vt ὁ ὄφις.

Sing. ὁ ὄφις, ἡ ὄφις. Communiter, & ὄφε-
ως Atticè, ὄφεος Ionicè. τῷ ὄφιϊ, & ὄφει &
ει, ἢ ὄφιν, ὦ ὄφι.

Dual. τὰ ὄφιεσσι & ὄφεεσσι, ὄφησσι, τοῖν ὄφιοιν ὄ-
φέοιν.

Plur. οἱ ὄφεις ὄφεις & ὄφεις ὄφεις, τῶν ὄφίων
& ὄφεων, τοῖς ὄφισι & ὄφισι, ἕως ὄφιας
ὄφισι,

B 3

DE NOMINE.

ὄφεις, & ὄφεις ὄφεις, ὡ ὄφεις, ὄφεις, & ὄφεις ὄφεις

Secundum paradigma, Fæmini-
norum, ut ἡ πόλις.

Sing. ἡ πόλις, τῆς πόλιος Communiter, πό-
λεως Atticè, πόλεος Ionicè, τῆ πόλιι, πό-
λι, πόλει, πόλις, τὴν πόλιν, ὡ πόλι.

Dual. τὰ πόλιε & πόλεε πόλι, τᾶν πολίων, καὶ
πολέοιν.

Plu. αἱ πόλιες πόλις, πόλεες πόλις, τῶν πολίων,
πολέων, πόλεων, ταῖς πόλισι καὶ πόλεσι, τὰς
πόλιας πόλις, πόλεας πόλις, ὡ πόλιες πό-
λις, πόλεες, πόλις.

Tertium paradigma Neutro-
rum in ι, ut τὸ σίνηπι.

Sing. τὸ σίνηπι, τὸ σινήπι & σινήπε, τῷ
σινήπι & σινήπι, & σινήπει, τὸ σίνηπι,
ὡ σίνηπι.

Dual. τὸ ὡ σινήπιε & σινήπεε, τῶν σινη-
πίοιν & σινηπέοιν.

Plur. τὰ ὡ σινήπια, σινήπι, & σινήπεα, τῶν
σινηπίων, & σινήπεων, ταῖς σινήπισι καὶ
σινήπεσι.

DE TERTIA.

Terminatio tertiæ declinationis con-
tractorum unica est, masculinorum, εως,
ut ὁ Ἀχιλλεύς, Achilles.

Para-

Paradigma.

Singul. ὁ ἄχιλλεύς, ἡ ἄχιλλεύς & ἄχιλλέως
Atticè, ἄχιλλῆος Ionice, τῷ ἄχιλλεῖ, ἄ-
χιλλεῖ. λῆϊ, ἡ ἄχιλλέα λῆα, ὡ ἄχιλλεῦ.

Dual. τῶ ὡ ἄχιλλέε, λῆε, τοῖν ἄχιλλέοιν, λῆοιν.

Plur. οἱ ἄχιλλέες, λεῖς, λῆες, τῶν ἄχιλλέων, λῆ-
ων, τοῖς ἄχιλλεῦσι, τοῖς ἄχιλλέας, λεῖς, λῆας, ὡ
ἄχιλλέες, λεῖς, λῆες.

DE QUARTA.

Terminationes quartæ Declinatio-
nis contractorum sunt duæ, Fœminino-
rum tantum, ω & ως, ut ἡ ληϊώ, Latona, ἡ
αἰδώς, pudor.

Primum paradigma in ω,

ut ἡ ληϊώ.

Sing. ἡ ληϊώ, τῆς ληϊόος & τῆς, τῇ ληϊοῖ τοῖ, τῶ
ληϊοα τώ, ὡ ληϊοῖ & ληϊώ Atticè.

Dual. τὰ ὡ ληϊώ, ταῖν ληϊοῖν.

Plur. αἱ ληϊοῖ, τῶν ληϊῶν, ταῖς ληϊοῖς, τὰς λη-
τῆς, ὡ ληϊοῖ. Sic ἡ Ἐρατώ, τῆς Ἐρατόος, Ἐρα-
τῆς, &c.

Secundum paradigma in ως,

ut ἡ αἰδώς.

Sing. ἡ αἰδώς, τῆς αἰδούος & αἰδώς, τῇ αἰδοῖ τοῖ, τῶ
αἰδοα δῶ, ὡ αἰδοῖ καὶ αἰδῶ Atticè.

Dual. τὰ ὡ αἰδῶ, ταῖν αἰδοῖν.

B 4

Plur.

DE NOMINE.

Plur. αἱ αἰδοὶ, τῶν αἰδῶν, ταῖς αἰδοῖς, τὰς αἰ-
δῶς, ᾧ αἰδοί.

DE QVINTA.

Terminationes quintæ Declinationis
contractorum sunt duæ Neutorum, in
as purum, vt τὸ κρέας, caro: & in ρας, vt τὸ
κέρας, cornu.

Primum paradigma in as pu-
rum, vt τὸ κρέας.

Sing. τὸ κρέας, Ἔ κρέατ⊙, κρέα⊙ Ionicè, κρέ-
ως Atticè, τῷ κρέατι κρεαία, τὸ κρέας, ᾧ κρέ-
ας.

Dual. τὸ κρέατε, Ionicè κρέαε, Atticè κρέαε
τοῖν κρεάτοιιν, Ionicè κρεάοιν, Atticè κρεῶν.

Plur. τὰ κρέατα, Ionicè κρέαα. Atticè κρέαα
τῶν κρεάτων, Ionicè κρεάων, Atticè κρεῶν.

Sic τὸ κέρας, κέρατ⊙, α⊙, ως, &c.

DE MOTIONE ET Comparatione Adie- ctiuorum.

MOTIO.

Terminationes nominum Adiecti-
uorum sunt:

ας, vt πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis.

ης, ὁ καὶ ἡ ἀληθής, τὸ ἀληθές, verus.

ως, ὁ χαεῖς, ἡ χαείσα, τὸ χάειν, gratiofus.
 ις, ὁ καὶ ἡ φιλόπατρις, τὸ φιλόπατρι, studiosus,
 seu amans patriæ.

υς, ὁ ἡδύς, ἡ ἡδέια, τὸ ἡδύ, id est, dulcis.

ος purum, vt ὁ δίκαιος, ἡ δίκαια, τὸ δίκαιον,
 iustus.

ρ⊙, vt ὁ καθαρός, ἡ καθάρᾱ, τὸ καθαρὸν, id est,
 purus.

υς, vt χρυσῆς, ἡ χρυσᾱ, τὸ χρυσῆν, id est, au-
 reus.

Sic ὁ ἀπλῆς, ἡ ἀπλῆ, τὸ ἀπλῆν, simplex.

ως, vt ὁ καὶ ἡ ἔυγεως, τὸ ἔυγεων, fertilis.

λυ, vt ὁ καὶ ἡ τέριλυ, τὸ τέρεν, id est, tener.

ων, vt ὁ καὶ ἡ ἔυδαίμων, τὸ ἔυδαιμον, felix.

αρ, vt ὁ, ἡ, τὸ μάκαρ, beatus, quod & μαχέρι⊙
 vsitatè dicitur.

C O M P A R A T I O.

Formatio Comparatiui.

I. Adiectiua in ⊙ regulariter formant
 comparatiuos, s abiecta, & τερ⊙, ad po-
 sitium addita, vt λευκός, albus, λευκότε-
 ρ⊙, albior. Quæ penultimam positivi
 habent longam, ο μικρὸν seruant, vt λεύ-
 κ⊙, λευκότερ⊙. Quæ verò breuem, ο mu-
 tant in ω, vt σοφός, σοφότερ⊙, sapiens. ἔνδο-
 ξ⊙, ἐνδοξότερ⊙, gloriosus.

II. Adiectiua in ης, faciunt comparati-

B 5 uos

DE VERBO.

uos *ης* in *ες* mutata, & addita voce *τερ*,
 vt *ἀληθῆς ἀληθέστερ*.

III. Quæ *εις* finiunt, *εσέρ* faciunt, vt
χαρίης, χαειέσέρ, gratiosus.

IIII. Quæ *ης, τέρ* addunt, vt *εὐνῆς εὐ-
 νῆσέρ*, beneuolus.

V. Quæ *ων* finiunt, mutāt *ω* in *ο*, & com-
 paratiuum in *εσέρ* finiunt, *σώφρων σω-
 φρονέσέρ*, sapiens.

VI. Quæ *υς* finiunt, *ς* abijciunt, addita
τερ, vt *βραχύτερ*. Sed *ἡδύς ἡδύων*, dul-
 cis, *ταχύς ταχύων*, velox, irregularia sunt,
 sicut & *μέγας μέγζων*, magnus.

Formatio Superlatiui.

Superlatius fit regulariter, termina-
 tione comparatiui *τέρ*, mutata in *τα*
τός, vt

<i>λευκότερ</i>	<i>λευκόταί</i>
<i>ἀληθέσέρ</i>	<i>ἀληθέσαι</i>
<i>χαειέσέρ</i>	<i>χαειέσαι</i>
<i>εὐνῆσέρ</i>	<i>εὐνῆσαι</i>
<i>σωφρονέσέρ</i>	<i>σωφρονέσαι</i>
<i>βραχύτερ</i>	<i>βραχύταί</i> .

Paradigmata Comparatio- nis regularis.

Ος.

ἰσοφὸς σοφώτερ σοφώταί

ἰσοφῶ

DE PRONOMINE.

14

ἡ σοφὴ σοφώτερα σοφώτατη
τὸ σοφὸν σοφώτερον σοφώτατον.

Ἡς.

ὁ ἀληθὴς ἀληθέστερος ἀληθέστατος
ἡ ἀληθὴς ἀληθεστέρα ἀληθεστάτη
τὸ ἀληθὲς ἀληθέστερον ἀληθέστατον.

Ων.

ὁ σώφρων σωφρονέστερος σώφρονος
ἡ σώφρων σωφρονεστέρα σώφρονα
τὸ σώφρον σωφρονέστερον σώφρονα.

Εἰς.

ὁ χαίρει χαίρειστος χαίρειστος
ἡ χαίρεισα χαίρειστέρα χαίρειστατη
τὸ χαίρειν χαίρειστέρον χαίρειστον.

DE PRONOMINE.

Pronomina apud Græcos sunt septendecim: ἐγὼ, σὺ, ὅς, ἐμὸς, σὸς, ἐὸς, νωίτερος, σφωίτερος, ἡμέτερος, ἕτερος, ἐμῆν, αὐτὸς, ἐμαυτοῦ, σεαυτοῦ, ἐαυτοῦ.

Primitiua tria, ἐγὼ, ego, σὺ, tu, ὅς, ille.

Possessiua octo, ἐμὸς, meus, σὸς, tuus, ἐὸς, suus, νωίτερος, noster duorum, σφωίτερος, vester duorum, ἡμέτερος, noster, ἕμέτερος, vester, σφέτερος, suus.

Demonstratiua duo, ἕτερος, hic, ἐμῆν, ille.

Rela-

DE PRONOMINE.

Relatiuum vnum, *αὐτός*, ipse.
Composita tria: *ἐμαυτοῦ*, mei ipsius.
σαυτοῦ, tui ipsius, *ἑαυτοῦ*, sui ipsius, quod &
αὐτοῦ dicitur, ablato *ε*.

DECLINATIO PRONOMI- num primitiuorum.

S. *ἐγὼ*, *ἐμὲ* vel *με*, *ἐμοὶ* vel *μοι*, *ἐμὲ* vel *με*.

Dual. *νῶϊ*, *νῶ*, *νῶϊν*, *νῶν*.

Plur. *ἡμέες*, *ἡμεῖς*, *ἡμέων*, *ἡμῶν*, *ἡμῖν*, *ἡμέας*,
ἡμᾶς.

Sing. *σὺ*, *σὺ*, *σοὶ*, *σέ*.

Dual. *σφῶϊ*, *σφῶ*, *σφῶϊν*, *σφῶν*.

Plur. *ὕμέες*, *ὕμεῖς*, *ὕμέων*, *ὕμῶν*, *ὕμῖν*, *ὕμέας*, *ὕμᾶς*.

Sing. *ὄς*, *ὄς*, *οἶ*, *ἔ*.

Dual. *σφῶέ*, *σφέ*, *σφῶϊν*, *σφίν*.

Plural. *σφέες*, *σφεῖς*, *σφέων*, *σφῶν*, *σφίσι*, *σφέ-*
ας, *σφᾶς*.

POSSESSIVORVM.

Possessiva pronominum, instar no-
minum flectuntur.

ἐμὸς vt *σοφὸς*, *ἐμὴ* vt *σοφὴ*, *ἐμὸν* vt *σοφὸν*, &c.

DEMONSTRATIVORVM, ἕτερον

& *ἐμείν*, quæ & ἕτεροι, & ἐμει-
νοσι figuratè dicuntur.

Mascu-

DE PRONOMINE.

15

Masculinum.

Sing. ἐγώ, ἴτε, ἴτω, ἴτον.

Dual. ἴτω, ἴτοι.

Plur. ἔτι, ἴλων, ἴλοις, ἴλεις.

Fœmininum.

Sing. αὐτή, αὐτῆς, αὐτῆ, αὐτῷ.

Dual. αὐτά, αὐταί.

Plur. αὐταί, ἴλων, αὐταίς, αὐταίς.

Neutrum.

Sing. ἴτο, ἴτε, ἴτω, ἴτο.

Dual. ἴτω, ἴτοι.

Plur. αὐτά, ἴλων, ἴλοι, αὐτά.

ἐκεῖν.

Masculinum.

ἐκεῖν, ο, ω, ὡς σοφός.

Fœmininum.

ἐκεῖνη, ης, η, ὡς σοφή.

Neutrum.

ἐκεῖνο, ο, ω, ὡς σοφόν.

RELATIVI αὐτός, ipse.

Masculinum.

S. αὐτός αὐτός ὡς σοφός.

Fœmininum.

S. αὐτή αὐτῆς ὡς σοφή.

Neutrum.

S. αὐτό αὐτό ὡς σοφόν.

COM.

DE PRONOMINE
COMPOSITORVM, ἐμαυτοῦ,
σεαυτοῦ, ἐαυτοῦ, quæ nomi-
natiuis carent.

Masc.	Fœm.	Neut.
G. ἐμαυτοῦ	ἐμαυτῆς	ἐμαυτοῦ
D. ἐμαυτῶ	ἐμαυτῆ	ἐμαυτῶ
Ac. ἐμαυτῷ	ἐμαυτῷ	ἐμαυτό

Plurali carent.

Masc.	Fœm.	Neut.
G. σεαυτοῦ	σεαυτῆς	σεαυτοῦ
D. σεαυτῶ	σεαυτῆ	σεαυτῶ
Ac. σεαυτῷ	σεαυτῷ	σεαυτό

Plurali carent.

Masc.	Fœm.	Neut.
G. ἐαυτοῦ	ἐαυτῆς	ἐαυτοῦ
D. ἐαυτῶ	ἐαυτῆ	ἐαυτῶ
Ac. ἐαυτῷ	ἐαυτῷ	ἐαυτό

Pluraliter.

Masc.

G. ἐαυτῶν καὶ σφῶν	αὐτῶν
D. ἐαυτοῖς καὶ σφίσι	αὐτοῖς
Ac. ἐαυτῆς καὶ σφᾶς	αὐτῆς

Fœm.

G. ἐαυτῶν καὶ σφῶν	αὐτῶν
D. ἐαυτῆς καὶ σφίσι	αὐτῆς
Ac. ἐαυτᾶς καὶ σφᾶς	αὐτᾶς

Neut.

G. ἐαυτῶν καὶ σφῶν	αὐτῶν
--------------------	-------

D.

DE VERBO.

D. *ἑαυτοῖς*

καὶ σφίσιιν αὐτοῖς

AC. *ἑαυτά.*

DE VERBO.

Coniugationes Verborum apud Græcos sunt sex, quarum singularum Characteristica seu literæ formatiua, ex subiecta tabella apparent.

Primæ	{	β	vt	λείβω	libo.
		π		τέρπω	delecto.
		φ		γράφω	scribo.
		π		τύπω	verbero.
Secundæ	{	γ	vt	λέγω	dico.
		κ		πλέκω	plico.
		χ		ἔχω	habeo.
		κ		τίκτω	pario.
Tertiæ	{	α	vt	ᾄδω	cano.
		τ		ἀνύττω	perficio.
		θ		πλήθω	impleo.
Quartæ	{	ζ	vt	φράζω	dico.
		σ		πλάσσω	fingo.
		τ		πλάττω	fingo.
Quintæ	{	λ	vt	ψάλλω	psallo.
		μ		νέμω	pasco.
		ν		κρίνω	iudico.
		ς		σείρω	semino.
					Sextæ

DE VERBO.

Sex, τα.	Vo ca- lis.	α	} vt {	γλάω, rideo	
		ε		τελέω, perficio	
		ι		πίω, honoro	
		υ		δίω, ingredior	
		ο		ὀμόω, iuro	
		ω			ῥάω, firmo
	Di ph th.	} vt {	αι	παίω, percutio	
			αυ	ψάω, tango	
			ει	σείω, quatio	
			ευ	ἵππεύω, equito	
οι			οἶω, fero		
	υ		κρέω, pulso.		

Numeri verborum sunt tres, sicut in alijs partibus declinabilibus, Singularis, Dualis, & Pluralis.

TEMPORA SVNT οαο.

1. Præsens, vt τύπῃω, verbero.
2. Præteritum imperfectum, vt ἔτυπῃον, verberabam.
3. Præteritum perfectum, vt τέτυφα, verberaui.
4. Præteritum plusquamperfectum, vt ἔτετύφην, verberaueram.
5. Indefinitum primum, vt ἔτυψα, verberaui.

6. In-

6. Indefinitum secundum, vt ἔτυπον, verberavi.
 7. Futurum primum, vt τύψω, verberabo.
 8. Futurum secundum, vt τυπῶ, verberabo.

LITERAE FORMATIVAE, SEV
 χαρακτηριστικαὶ Præteriti perfecti &
 Futuri in quaq; Coniugatione.

Con.	Præt.	Fut.
1	φ	ψ τύπω, τέτυφα, τύψω.
2 ha-	χ	ξ λέγω, λέλεχα, λέξω.
3 bet	κ	σ vt ἄδω, ἤκα, ἄσω.
4 in	χ	ξ ὀρύσσω, ὠρυχα, ὀρύξω.
5	κ	λ ψάλλω, ἔψαλκα, ψαλλῶ. μ νέμω, νενέμηκα, νεμῶ. ν vt κρίνω, κέκρικα, κρίνω. ς σπείρω, ἔσπαρκα, σπερῶ.
6	κ	σ ἀκῶ, ἤκηκα, ἀκῶσω.

In quinta coniugatione sunt eadem literæ in Præsenti & Futuro, sed Futurum circumflectitur, & penultimam semper habet breuem, vt ψάλλω, ψαλλῶ, σπείρω, σπερῶ.

DE AVGMENTO.

C

Au-

DE VERBO.

Augmen-
tum est du-
plex.

Syllabicum, vbi syllabarū
numero verbum crescit
initio, vt τύπω, ἔτυπον.
Temporale, vbi tempore
tantum prima verbi syl-
laba crescit, vt ἄδω, ἤδον.

Augmento syllabico augentur, hoc
est, & affiscunt omnia verba, quæ à con-
sonantibus incipiunt, vt τύπω, ἔτυπον.

Augmento temporali augentur
quæ incipiunt à vo-
cali.

α, vt ἄδω, ἤδον, cano.

ε, vt ἐλεέω, ἠλέεον, misereor.

ο, vt ὀνομάζω, ὠνόμαζον, nomino.

Diphthongo.

αι, vt αἶρω, ἤρον, tollo.

αυ, vt αὐλέω, ἠύλεον, tibia cano.

οι, vt οἰκείρω, ᾠκείρον, misereor, lugeo.

Non mutantur, quæ exordiun-
tur ab his Voca-
libus.

η, vt ἠχέω, ἠχεον, sono.

ι, vt ἵππεύω, ἵππευον, equito.

υ, vt ὑγιάνω, ὑγιάνον, valeo.

ω, vt ὠθω, ὠθον, impello.

Item ab his Diphthongis,

ευ, vt εὐδω, εὐδον, dormio.

ι, vt

ἢ, vt εἶρω, εἶρον, dico.

ου, vt ὑραγέω, ὑράγεον, custodio.

PARADIGMA CONIUGANDI

verba actiua omnium Coniugatio-
num, voce Actiua &
Neutrali.

INDICATIVVS.

Præfens tempus.

ἐνεσῶς χρόνος.

S. τύπω	τύπεις	τύπει
D.	τύπῃεον	τύπῃεον
P. τύπῳμεν	τύπῃε	τύπῃεσι.

Sic λέγω, dico, ἄδω, cano, φράζω, dico,
κρίνω, iudico, πᾶνω, sedo.

Præteritum imperfectum.

παρατατικός.

S. ἔτυπον	ἔτυπες	ἔτυπε
D.	ἔτύπῃεον	ἔτυπῃέτις
P. ἐτύπῳμεν	ἐτύπῃετ	ἐτύπῳ.

Sic ἔλεγον, ἤδον, ἔφραζον, ἔκρινον, ἔπᾶνον,
cum augmento syllabico, quæ ordiun-
tur à consonante: temporali, quæ à vo-
cali, vt ἄδω.

Præteritum perfectum.

παρακείμενος.

S. τέτυφα	τέτυφας	τέτυφε
D.	τετύφαλον	τετίφαλον
P. τετίφᾳμεν	τετίφατ	τετίφᾳσι.

C 2

Sic

DE VERBO.

Sic λέλεχα, ἤκη, πέπραχα, κέκριχα, πέπαυχα reduplicata consonante initiali, vel eius tenui, eorum quæ à consonante incipiunt: quæ verò à vocali, idem cum præterito imperfecto augmentum habent.

γν	γνωρίζω, ἐγνώκειχα, notifico.
ρη	ρηγορέω, ἐρηγόρα, vigilo.
ρ	ῥίπτω, ἔρριφα, projicio.
ς	σέλλω, ἔσαλχα, mitto.
ξ	ξυρέω, ἐξύρηχα, rado.
ψ	ψάλλω, ἔψαλχα, psallo.

Quæ habent ante νω terminale, vel φ, abijciunt ν, ut κρίνω, κέκριχα, iudico, τείνω, τέταχα, extendo.

Verba quintæ coniugationis ε in α mutant in præterito, ut σπείρω, semino, σπερῶ, ἔσπαρχα, σέλλω, σελῶ, ἔσαλχα.

Præteritum plusquamperfectum.

	ὑπερσωλικός.	
S. ἐτετύφην	ἔτετύφης	ἔτετύφῃ
D.	ἔτετύφῃστον	ἔτελυφείπῃ
P. ἐτετύφμεν	ἔτετύφῃτε	ἔτετύφῃσαν.

Sic ἐλελέχην, ἤκην, ἐπεφράκην, ἐκεκρίχην, ἐπέπαυκην, accepta ε ultra augmentum perfecti in ijs, quæ à consonante initium habet: quæ à vocali seu diphthongo, augmen-

DE VERBO.

19

gmentum idem cum perfecto retinent.

Indefinitum primum.

Αόρις ① πρῶτ ①.

S. ἔτυφα	ἔτυφας	ἔτυφε
D.	ἔτύφαλον	ἔτυφάτω
P. ἐτύφαμεν	ἐτύφατε	ἔτυφαν.

Sic ἔλεξα, ἦσα, ἔκρινα, ἔπαυσα, à futuro primo, cum augmento præteriti imperfecti.

Quintæ coniugationis verba, quibus e in futuro primo est, id mutant in η, ut ψάλλω, ψαλῶ, ἔψηλα. φαίνω, φανῶ, ἔφηνα, ἀρπάζω. Quibus ε, ζ habent, ut σπείρω, σπεύσω, ἔσπυρα, resumpto ι, ut penultima sit longa.

Indefinitum secundum.

Αόρις ① δεύτερ ①.

S. ἔτυπον	ἔτυπες	ἔτυπε
D.	ἔτύπελον	ἔτυπέτω
P. ἐτύπομεν	ἐτύπετε	ἔτυπον.

Sic ἔλεγον, ἦλον, ἔφραδον, ἔκρινον, ἔπαον, abiecta υ, ut sit penultima brevis, quam futurum secundum, vnde indefinitum secundum formantur, appetit.

Futurum primum.

μέλλων πρῶτ ①.

S. τύψω	τύψεις	τύψει
D.	τύψειον	τύψειον

C 3

P.

DE VERBO.

P. τύφομεν τύφεῖ τύφουσι.

Sic λέξω, ἄσω, φράσω, κρινῶ, παύσω.

Verba quintæ coniugationis, circumflectunt utriusq; futuri ultimam, quo à præsentis distent, & corripunt penultimam. Abiicitur igitur vel consona, vel diphthongus dissolvitur, ut φάλλω, φαλάω, σέλλω, σελῶ, σπείρω, σπερῶ, φαίνω, φανῶ.

Futurum secundum.

μέλλων δεύτερον.

S. τυπῶ τυπέῖς τυπέῖ

D. τυπέϊτον τυπέϊτον

P. τυπῶμεν τυπέῖτ τυπῶσι.

Sic λεγῶ, ἄδῶ, φραδῶ, κρινῶ, παῶ.

Index est præsentis, si consonans est unica, ut λέγω, λεγῶ. Si duæ, quæ coniugationis est propria, ut τύπω, τυπῶ, βλάπω, βλαβῶ. π mutato in β.

Diphthongus ante consonam unicam intercitur, ut φεύγω, φυγῶ, fugio. λείπω, λιπῶ, linquo. σπείρω, σπερῶ, semino.

ζ præsentis consona, cum in futuro primo habet ξ, secundum habet γ, ut κράζω, κράξω, κραγῶ, clamo.

Cum in futuro primo σ habet, secundum habet λ, ut φράζω, φράσω, φραδῶ, dico.

Ab hoc futuro formatur indefinitum
se-

secundum, mutato ω in ον, & addito augmento præteriti imperfecti.

IMPERATIVVS.

Præfens.

ἐνεσώς.

S.	τύπε	τυπέτω
D.	τύπελον	τυπέτων
P.	τύπετ̃	τυπέτωσαν.

Sic λέγε, ἄδε, φράζε, κρίνε, παῦε.

Præteritum.

παρακείμενον.

S.	τέτυφε	τελυφέτω
D.	τελύφειλον	τελυφέτων
P.	τελύφετ̃	τελυφέτωσαν,

ἀ τέτυφα, mutato α in ε. Sic λέλεχε, ἤκε, πέφρακε, κέκρικε, πέπαυκε.

Indefinitum primum.

Αόριστος α.

S.	τύψον	τυψάτω
D.	τύψαιον	τυψάτων
P.	τύψατ̃	τυψάτωσαν,

ab ἔτυψα, abiecto augmento, & α mutato in ον. Sic λέξον, ἄσον, φράσον, κρίνον, παῦσον.

Indefinitum secundum.

Αόριστος β.

S.	τύπε	τυπέτω
D.	τύπελον	τυπέτων

C 4

P.

DE VERBO.

P. τύπετε τυπέτωσαν.

Ab ἔτυπον, abiecto ε, & ον verso in ε. Sic λέγε, ἄδε, φράδε, κρίνε, πάε.

OPTATIVVS.

Character peculiaris est οι, in indefinito primo, transiens in αι, & Aeolicè in ε. Præsens & præteritum imperfectum.

ἐνεσῶς καὶ παραλαλικός.

S. τύποιμι τύποις τύποι

D. τύποιλον τυποίτην

P. τύποιμεν τύποιε τύποιεν.

Sic λέγοιμι, ἄδοιμι, φράζοιμι, κρίνοιμι, παύοιμι.

Præteritum perfectum & plusquamperfectum.

παρακείμενος καὶ ὑπερσυνθελικός.

S. τέλοιομι τέλοιοις τέλοιοι

D. τέλοιολον τέλοιοίτην

P. τέλοιομεν τέλοιοιε τέλοιοιεν.

Sic λελέχοιμι, ἤκοιμι, πεφράκιμι, κεχρίκοιμι, πεπαύκοιμι.

Indefinitum primum.

Ἀόεις α.

S. τύψαιμι τύψαις τύψαι

D. τύψαιλον τυψαίτην

P. τύψαιμεν τύψαιε τύψαιεν.

Aeolicè.

S. τίψα τίψας τίψε

D.

D. τυφείαλον τυφείατην

P. τυφείαμεν τυφείατε τυφείαν.

Sic λέξαιμι, ἄσαιμι, φράσαιμι, κρίναιμι,
παύσαιμι.

Indefinitum secundum.

Αόρις α. β.

S. τύποιμι τύποις τύποι

D. τύποιον τυποίτην

P. τύποιμεν τύποιτε τύποιεν.

Sic λέγοιμι, ἄδοιμι, φράδοιμι, κρίνοιμι,
παύοιμι.

Futurum primum.

μέλλων α.

S. τύφοιμι τύφοις τύφοι

D. τύφοιον τυφοίτην

P. τύφοιμεν τυφοίτε τυφοίεν.

Sic λέξοιμι, ἄσοιμι, φράσοιμι, κρίνοιμι,
παύσοιμι.

Futurum secundum.

μέλλων β.

S. τυποῖμι τυποῖς τυποῖ

D. τυποῖτον τυποῖτην

P. τυποῖμεν τυποῖτε τυποῖεν.

Sic λεγοῖμι, ἄδοῖμι, φραδοῖμι, κρίνοῖμι,
παύοῖμι.

CONIUNCTIVVS.

Præsens & imperfectum.

ἐνεσώς καὶ παραλαπικός.

C 5

S.

DE VERBO.

S. εἰς τύπῳ τύπης τύπη
D. εἰς τύπηλον τύπηλον
P. εἰς τύπωμεν τύπητι τύπωσι.

Sic εἰς λέγω, ἄδω, φράζω, κρίνω, παύω.

Præteritum perfectum & plusquamperfectum.

παρακείμενον καὶ ὑπερσυνθετικόν.

S. εἰς τετύφῳ τετύφης τετύφη
D. εἰς τετύφηλον τετύφηλον
P. εἰς τετύφωμεν τετύφητι τετύφωσι.

Sic λελέχω, ἤκω, πεφράκω, κεκρίκω, πεπαύκω.

Indefinitum primum.

Ἀόριστος α.

S. εἰς τύφῳ τύφης τίφῃ
D. εἰς τύφηλον τύφηλον
P. εἰς τύφωμεν τύφητι τύφωσι.

Sic εἰς λέξω, ἄσω, φράσω, κρίνω, παύσω.

Indefinitum secundum.

Ἀόριστος β.

S. εἰς τύπῳ τύπης τύπη
D. εἰς τύπηλον τύπηλον
P. εἰς τύπωμεν τύπητι τύπωσι.

Sic εἰς λέγω, ἄδω, φράδω, κρίνω, πάω.

INFINITIVVS.

Præsens & præteritum imperfectum.

ἔσθις καὶ παρασυνθετικόν.

τύ-

DE VERBO.

23

τύπην, verberare. Sic λέγειν, ἀδειν, φράζειν,
κρίνειν, παύειν.

Præteritum perfectum & plus-
quamperfectum.

παρακείμενον & καὶ ὑπερσυν-
τελικός.

τετυφέναι, verberauisse. Sic λελεγέναι, ἠκέ-
ται, πεφρακέναι, κεκρικέναι, πεπαυκέναι.

Indefinitum primum.

Αόεις & α.

τύψαι, verberauisse. Sic λέξαι, ἄσαι, φράσαι,
κρίναι, παύσαι.

Indefinitum secundum.

Αόεις & β.

τυπεῖν, verberauisse, sic λεγεῖν, ἀδεῖν, φρα-
δεῖν, κρινεῖν, παυεῖν.

Futurum primum.

μέλλων α.

τύψην, verberatum ire, vel verberatu-
rum esse, sic λέξην, ἄσην, φράσην, κρινεῖν,
παύσην.

Futurum secundum.

μέλλων δεύτερον &.

τυπεῖν, verberatum ire, vel verberatu-
rum esse, sic λεγεῖν, ἀδεῖν, φραδεῖν, κρινεῖν,
παυεῖν.

PARTICIPIA.

Ter-

DE VERBO.

Terminationes Actiuorum sunt tres.

ων, ως, ας.

Præsens & præteritum imperfectum.

ἐνεσῶς καὶ παραλατικός.

ὁ τύπων	ἔ τύπωνι	5.
ἡ τύπωνσα	τῆς τύπωνσης	2. Dec.
τὸ τύπων	ἔ τύπωνι	5.

Sic ὁ λέγων, ἀδων, φράζων, κρίνων, παύων.

Præteritum perfectum & plusquamperfectum, quod solum augetur iuxta verbi sui augmentum.

παρακείμενον καὶ ὑπερσιωλικός.

ὁ τελευτῶς	ἔ τελευτότη	5.
ἡ τελευτήσια	τῆς τελευτήσιας	2. Dec.
τὸ τελευτῶς	ἔ τελευτότη	5.

Sic ὁ λελεχῶς, ἠκῶς, πεφρακῶς, κεκρικῶς, πεπταυκῶς.

Indefinitum primum.

Ἀόεις α.

ὁ τύφας	ἔ τύφανι	5.
ἡ τύφασα	τῆς τύφασης	2. Dec.
τὸ τύφαν	ἔ τύφανι	5.

Sic ὁ λέξας, ἄσας, φράσας, κρίνας, παίσας.

Indefinitum secundum.

Ἀόεις β.

ὁ τυπῶν	ἔ τυπῶνι	5.
ἡ τυπῶσα	τῆς τυπῶσης	2. Dec.

τὸ

DE VERBO.

23

τὸ τυπὸν ἔστι τυπόνηται 5.
 Sic λεγῶν, ἀδῶν, φραδῶν, κρινῶν, παῶν.
 Futurum primum.

μέλλων α.
 ὁ τύφων ἔστι τυφονήται 5.
 ἢ τυφύσσα τῆς τυφέσεως 2. Dec.
 τὸ τυφόν ἔστι τυφονήται 5.

Sic λέξων, ἄσων, φράσων, κρινῶν, παύσων.
 Futurum secundum.

μέλλων δεύτερον.
 ὁ τυπῶν ἔστι τυπῶνηται 5.
 ἢ τυπῶσα τῆς τυπέσεως 2. Dec.
 τὸ τυπῶν ἔστι τυπῶνηται 5.

Sic λεγῶν, ἀδῶν, φραδῶν, κρινῶν, παῶν.

VOCE PASSIVA ET

Deponentali.

INDICATIVVS.

Præfens.

S. τυπῶμαι τυπῶ τὸ τυπῶμαι
 D. τυπόμεθον τυπόμεθον τὸ τυπόμεθον
 P. τυπόμεθα τυπόμεθα τὸ τυπόμεθα.

Sic λέγομαι, ἀδομαι, φράζομαι, κρίνομαι,
 παύομαι.

Præteritum imperfectum.

S. ἐτυπόμεν ἐτυπόμεν ἐτυπόμετο
 D. ἐτυπόμεθον ἐτυπόμεθον ἐτυπόμεθη
 P. ἐτυπόμεθα ἐτυπόμεθα ἐτυπόμεντο.

Sic ἐλεγόμην, ἠδομην, ἐφράζομην, ἐκρινόμην,
 ἐπαυόμην. Præ-

DE VERBO.

Præteritum perfectum, quod penultimam longam habet.

S. τέτυμαι λέτυφαι τέτυπαι
D. τέλυμενον λέτυφον τέτυφον
P. τέλυμεθα τέτυφθε τέλυμένοι εἰσί.

Sic λέλεγμαι, ἤσμαι, πέφρασμαι, κέκριμαι, πέπανμαι.

FORMATIO PRIMAE personæ.

Terminatio præteriti actiui, φα, χη, χα, mutatur in μαι, ante quod coniugationes variant, hoc modo:

1 μ τέτυφα, τέτυμαι.
2 γ λέλεχα, λέλεγμαι.
3 ponit σ πέπηχα, πέπησμαι.
4 ante σ πέφραχα, πέφρασμαι.
5 μαι ς ἔσπαρχα, ἔσπαρμαι.
λ ἔφαλχα, ἔφαλμαι.

νω, cum anteit vocalis brevis, nihil addit, ut κρίνω, κέκριχα, κέκριμαι, cum vero anteit longa, extenditur, ut φαίνω, πέφαρχα, πέφαρμαι.

6. Sic in sexta, si præteritum actiuium χα, longam habet penultimam, nihil additur, ut ἤκηχα, ἤκημαι. Si actiuium penultimam habet breuem, assumit passivum σ, ut τέλελεχα, τέλελομαι.

Secundæ, τέτυφαι.

Se-

DE VERBO.

24

Secunda persona formatur à primo futuro, vt in coniugatione

1	τέτυψαι	τύψω
2	λέλεξαι	λέξω
3	πέπεισαι	πέισω
4	πέφρασαι	φράσω
5	ἤκησαι	ἄκῃσω
6	λω & ρω in quinta λ & ρ seruant, ad- dita σαι. vt	

ἔφαμαι

ἔφαλοι

ἔσπαραι

ἔσπαραι.

νω, penultima actiui longa, seruant ν, vt φαίνω, πέφαγκα, πέφαιμαι, πέφανσαι.

Penultima eiusdem breui, tollitur ν, vt κρίνω, κέκρικα, κέκριμαι, κέκρισαι.

Tertia, τέτυψαι.

Tertiae personae praeteriti passiuī singularis terminatio est in Coniugatione.

1	πται, τέτυπται, verberatus est.
2	κται, λέλεκται, dictus est.
3	σαι, πέπεισαι, persuasus est.
4	σαι, futuro primo finiente in σω, vt φράζω, φράσω, πέφρασαι.
	κται, futuro finiente in ξω, vt ὀρύσσω, ὀρύξω, ὤρυκται, confossus est.
5.	Finientia λω & ρω, λ & ρ retinent, vt ἔφαλται, ἔσπαρται.

νω, longa penultima praeteriti actiui
ui

DE VERBO.

ni retinent ν, vt *πέφαγα, πέφανται*, manifestatus sum.

Eadem existente breui, ν tollitur, vt *κέκριται*, iudicatus est.

6 ται, si longa est penultima actiui, vt *πεποίηκα, πεποίηται*, factus est, præter ἤκουσαι, auditus est.

σαι, μέμυκα, μέμυσαι, clausus est. Sic & *λέλυται*, solutus est.

Reliquæ personæ analogicôs formantur iuxta cuiusque coniugationis characterem, vt

1	τέλυμεθον	τέτυφθον
2	λελέγμεθον	λέλεχθον
3	πεπέισμεθον	πέπεφθον
4	πεφράσμεθον	πέφραθον
5	Γ'εψάλμεθον	ἔψαλθον
	Ξ'εσάρμεθον	ἔσαρθον
	Λ'κεκρίμεθον	κέκριθον
6	πεποιήμεθον	πεποίηθον.

Tertia persona pluralis perfecti & plusquamperfecti fit è participio, vt *τετυμμένοι εἰσίν*. Exceptis quæ in *μαίριον* præteritum faciunt. Ea enim tertiæ singulari ν apponunt in penultima, vt *πεποίηται, πεποίηνται*, facti sunt.

Præ-

DE VERBO. 25

Præteritum plusquamperfectum, quod
ut supra Actiuum, fit à perfecto,
verso α in λω, ut

S. ἐτετύμμιω ἐτέτυψο ἐτέτυπῶ
D. ἐτετύμμεθον ἐτέτυφθον ἐτετίφθην
P. ἐτετύμμεθα ἐτέτυφθε τετυμμένοι ἢ ἄλλοι
Sic ἐλελέγμιω, ἤσμιω, ἐπέφράσμιω, ἐνεκρί-
μιω, ἐπεπαύμιω.

Αόρις α.

S. ἐτύφθην ἐτύφθης ἐτίφθῃ
D. ἐτύφθηλον ἐτυφθήτω
P. ἐτύφθημεν ἐτύφθητε ἐτύφθησαν.

Sic λέγθην, ἤσθην, ἐφράσθην, ἐκρίσθην, ἐπαύ-
σθην.

Finit ubique in θην, cum augmento

Actiui.

Variant coniugationes hoc modo:

1	φ	ἐτύφθην
2	χ	ἐλέχθην
3	σ	ἐπέσθην
4	σ	quibus σω in futuro est ;

ut φράζω, φράσω, ἐφράσθην, quibus verò ζω,
assumunt χ, ut ὀρύσσω, ὀρύξω, ὀρύχθην.

5 λω, habent λ, ut σέλλω, ἐσάλλω.
ρω, habent ρ, ut σπείρω, ἐσπάρθην.
νω, habent ν, si penultima præte-
riti

DE VERBO.

riti actiui longa est, vt φαίνω, πέφαγκα, ἐ-
φάνθην. Sin breuis est, abijcitur ν, vt κέκρε-
κα, ἐκείθην.

6 κα in θην vertit, si penultima prae-
riti actiui fuerit longa, vt πεποίηκα, ἐποίη-
θην. Si breuis est, σ additur, vt μύω, μέμυ-
κα, ἐμίθω.

Aoristus secundus.

Formatur ab actiuo, ον mutato in ην,
vt ἔτυπον, ἔτύπην.

S. ἔτύπην ἔτύπης ἔτύπη

D. ἔτύπητον ἔτυπήτω

P. ἔτύπημεν ἔτύπητε ἔτύπησαν.

Sic ἐλέγλω, ἤδην, ἐφράδην, ἐκείνην, ἐπάην.

Futurum primum.

Ab indefinito primo formatur, ab-
lato augmento, & ν verso in σομαι, vt ab
ἐτύφθην, τυφθήσομαι, ab ἐλέχθην, λεχθήσο-
μαι.

S. τυφθήσομαι τυφθήση τυφθήσεται

D. τυφθησόμεθον τυφθήσεσθον τυφθήσεσθον

P. τυφθησόμεθα τυφθήσεθε τυφθήσονται.

Sic

DE VERBO. 26

Σικ λεχθήσομαι, ἀσθήσομαι, φρασθήσομαι,
κριθήσομαι, παυθήσομαι.

Futurum secundum.

Deducitur ab actiuo, vt ἔτυπον, τυπή-
σομαι, ἔλεγον, λεγήσομαι.

S. τυπήσομαι τυπήσῃ τυπήσεται

D. τυπησόμεθον τυπήσεσθον τυπήσεσθον

P. τυπησόμεθα τυπήσεθε τυπήσονται.

Σικ λεγήσομαι, ἀδήσομαι, φραδήσομαι, κει-
νήσομαι, παήσομαι.

Paulo post futurum.

μετ' ὀλίγον μέλλων.

Fit à secundà persona präteriti per-
fecti passiuī, αι in ομαι mutato, vt τέτυ-
φαι, τετύφομαι, λέλεξαι, λελέξομαι.

S. τετύφομαι τετύφη τετύφεται

D. τετυφόμεθον τετύφασθον τετύφασθον

P. τετυφόμεθα τετύφασθε τετύφονται.

Σικ λελέξομαι, ἦσομαι, πεφράσομαι, κεκεί-
σομαι, πεπαύσομαι.

IMPERATIVVS.

D 2

Præ-

DE VERBO.

Præfens & præteritum im-
perfectum.

Venit à themate, mutato ω
in υ, vt

S.	τύπυ	τυπῆσθω
D.	τύπυσθον	τυπῆσθων
P.	τύπεσθε	τυπῆσθεσαν.

Sic λέγυ, ἄδυ, φράζυ, κρίνυ, παύυ, & in εο
resoluitur Ionicè, vt ἴπυεο, pro τύπυ.

Præteritum perfectum & plus-
quamperfectum.

Venit à secunda persona singulari
præteriti plusquamperfecti, abiecto
augmento ε.

S.	ἴετυφθε	ἴελύφθω
D.	ἴετυφθον	ἴελύφθων
P.	ἴετυφθε	ἴελύφθεσαν.

Sic λέλεξο, ἦσο, πέφρασο, κέκρισο, πέπαυ-
σο

Indefinitum primum.

Venit à tertia persona Aoristi pri-
mi, abiecto augmento, & addito π, vt

S.

S.	τύφθηπ	τυφθήτω
D.	τύφθητον	τυφθήτων
P.	τύφθητε	τυφθήτωσαν.

Σικ λέχθηπ, ήθηι, φράσθηι, κείθηι, παύθηι.

Indefinitum secundum.

Nascitur à tertia persona Aoristi secundi, ablato augmento, & addito θι, vt

S.	τύπηθι	τυπήτω
D.	τύπηθον	τυπήτων
P.	τύπηθε	τυπήτωσαν.

OPTATIVVS.

Præsens & præteritum imperfectum.

S.	τυπιοίμην	τύπιοι	τύπιοιτο
D.	τυπιοίμεθον	τύπιοιθε	τυπιοίθην
P.	τυπιοίμεθα	τύπιοιθε	τύπιοιντο.

Σικ λεγοίμην, αδοίμην, φραζοίμην, κρινοίμην, παυοίμην. ω thematis mutato in οι, & addito μην.

Præteritum perfectum & plusquamperfectum.

D 3 S.

DE VERBO

S. τετυμμένῳ εἶλω εἶης εἶη

D. τετυμμένῳ εἶητον εἶήτῳ.

P. τετυμμένοι εἶημεν εἶητε εἶησαν.

Sic λελεγμένῳ, ἡσμένῳ, πεφρασμῆνῳ,
κεκριμένῳ, πεπαυμένῳ.

Indefinitum primum.

S. τυφδεῖλω τυφδεῖης τυφδεῖη.

D. τυφδεῖητον τυφδεῖήτῳ.

P. τυφδεῖημεν τυφδεῖήτε τυφδεῖησαν.

Sic λεχδεῖλω, ἀσδεῖλω, φρασδεῖλω, κριδεῖλω,
παυδεῖλω.

Indefinitum secundum.

S. τυπέην τυπέης τυπέη.

D. τυπέηλον τυπέήτῳ.

P. τυπέημεν τυπέήτε τυπέησαν.

Sic λεγείλω, ἀδείην, φραδείην, κρινείλω, πα-
είην.

Futurum primum.

S. τυφθησοίμῳ τυφθήσοιο τυφθήσοιτε.

D. τυφθησοίμεθον τυφθήσοισθον τυφθησοίδη.

P. τυφθησοίμεθα τυφθήσοιθε τυφθήσοιτε.

Sic

Sic λεχθησοίμω, ἀσθησοίμω, φρασθη-
σοίμω, κριθησοίμω, παυθησοίμω.

Futurum secundum.

S. τυπησοίμην τυπήσοιο τυπήσοιτο

D. τυπησοίμεθον τυπήσοιδον τυπησοίδη

P. τυπησοίμεθα τυπήσοιθε τυπήσοιντο.

Sic λεγησοίμω, ἀδησοίμω, φραδησοίμω,
κρινησοίμω, παησοίμω.

Paulo post futurum.

S. τετυφοίμω τετύφοιο τετύφοιτο

D. τετυφοίμεθον τετύφοιδον τετυφοίδη

P. τετυφοίμεθα τετύφοιθε τετύφοιντο.

Sic λελεξοίμω, ἤσοίμω, πεφρασοίμην, κε-
κρησοίμω, πεπαυσοίμω.

SUBIUNCTIVVS.

Præfens & præteritum im-
perfectum.

S. τύπῃμαι τύπῃ τύπῃται

D. ἐὰν τυπῶμεθον τυπῆθον τυπῆθον

P. τυπῶμεθα τυπῆθε τυπῶνται.

Sic ἐὰν λέγωμαι, ἀδῶμαι, φράζωμαι, κείνω-
μαι, παύωμαι.

Præteritum perfectum & plus-
quamperfectum.

D 4 S.

DE VERBO.

S. τελευμένω		ῶ, ἦς, ἦ
D. τελευμένω	ἐάν	ἦτον, ἦτον
P. τελευμένοι		ῶμεν, ἦτε, ῶσι.

Sic λελεγμένω, ἦσμένω, πεφρασμένω, κριμένω, πεπαυμένω.

Indefinitum primum

S. τυφθῶ	τυφθῆς	τυφθῆ
D. ἐάν	τυφθῆτον	τυφθῆτον
P. τυφθῶμεν	τυφθῆτε	τυφθῶσι.

Sic ἐάν λεχθῶ, ἠθῶ, φρασθῶ, κριθῶ, παυθῶ.

Indefinitum secundum.

S. τυπῶ	τυπῆς	τυπῆ
D. ἐάν	τυπῆτον	τυπῆτον
P. τυπῶμεν	τυπῆτε	τυπῶσι.

Sic ἐάν λεγῶ, ᾄδῶ, φραδῶ, κρινῶ, παύῶ.

INFINITIVVS.

Præfens & præteritum imperfectum.

τύπιδαι, verberari.

Sic λέγεδαι, ᾄδεδαι, φράζεδαι, κρίνεδαι, παύεδαι.

Præte-

DE VERBO.

29

Præteritum perfectum & plusquamperfectum.

τελείσθαι, verberatum esse vel fuisse.

Sic λελέχθαι, ἤσθαι, πεφράσθαι, κεκρίσθαι, πεπείσθαι.

Indefinitum primum.

τυφθῆναι, verberatum esse vel fuisse.

Sic λεχθῆναι, ἠσθῆναι, φρασθῆναι, κριθῆναι, παυθῆναι.

Indefinitum secundum.

τυπῆναι, verberatum esse vel fuisse.

Sic λεγῆναι, ἀδῆναι, φραδῆναι, κρινῆναι, παρῆναι.

Futurum primum.

τυφθήσεσθαι, verberatum iri.

Sic λεχθήσεσθαι, ἠσθήσεσθαι, φρασθήσεσθαι, κριθθήσεσθαι, παυθήσεσθαι.

Futurum secundum.

τυπήσεσθαι, verberatum iri.

D 5

Sic

DE VERBO.

Sic λεγήσεται, ἀδήσεται, φραδήσεται, κρη-
νήσεται, παήσεται.

Paulo post futurum.

ρετύψεται, mox verberat um iri.

Sic λελέξεσεται, ήσεται, πεφράσεται, κεκεί-
σεται, πεπαύσεται.

PARTICIPIA

passiva.

Terminationes sunt duæ.

⊙, vt ὁ τυπόμενος, quæ declinantur vt
σοφός, ή, ὄν, &

εις, vt τυφθεῖς, ἐγτ⊙, ή τυφθεῖσα, ης, τὸ τυ-
φθεῖν, ἐντ⊙.

Præsens & præteritum im-
perfectum.

ὁ τυπόμενος, ο, qui.

ὁ τυπομένη, ης, quæ verberatur.

τὸ τυπόμενον, ο, quod.

Sic λεγόμενος, ἀδόμενος, φραζόμενος, κρη-
νήόμενος, παυόμενος.

Præteritum perfectum & plus-
quamperfectum.

ὁ τς-

ὁ τετυμμένῳ, ὄ, verberatus.

ἡ τετυμμένη, ης, verberata.

τὸ τετυμμένον, ὄ, verberatum.

Sic λελεγμένῳ, ἡσμένῳ, πεφρασμένῳ,
κεκειμένῳ, παπαυμένῳ.

Indefinitum primum.

ὁ τυφθεῖς, ἐντῳ, verberatus.

ἡ τυφθεῖσα, σης, verberata.

τὸ τυφθέν, ἐντῳ, verberatum.

Sic λεχθεῖς, ἀθεῖς, φρασθεῖς, κειθεῖς, παυθεῖς.

Indefinitum secundum.

ὁ τυπές, ἐντῳ, verberatus.

ἡ τυπεῖσα, σης, verberata.

τὸ τυπέν, ἐντῳ, verberatum.

Sic λεγείς, ἀδείς, φραδείς, κρινείς, παείς.

Futurum primum.

ὁ τυφθησόμενῳ, ὄ, verberandus.

ἡ τυφθησομένη, ης, verberanda.

τὸ τυφθησόμενον, ὄ, verberandum.

Sic λεχθησόμενῳ, ἀσθησόμενῳ, φρασθησόμενῳ,
κρηθησόμενῳ, παυθησόμενῳ.

Futu-

DE VERBO.

Futurum secundum.

ὁ τυπησόμενος, ὁ, verberandus.

ἡ τυπησομένη, ης, verberanda.

τὸ τυπησόμενον, οὗ, verberandum.

Sic λεγνόμενος, ἀδισόμενος, φρασόμενος,
κρινόμενος, παησόμενος.

Mox futurum.

ὁ τετυφόμενος, ὁ, mox verberandus.

ἡ τετυφομένη, ης, mox verberanda.

τὸ τετυφόμενον, οὗ, mox verberandum.

Sic λελεξόμενος, ἡσόμενος, πεφρασόμενος,
κεκρισόμενος, πεπαυσόμενος.

CONIVGATIO VER-

bi Medij, hoc est, quòd tum acti-
uè, tum passiuè si-
gnificat.

I. Omnia Modorum omnium præ-
sentia, itē præteritum imperfectum, si-
milia sunt suis passivis, ut τύπωμα, ἐτυ-
πώμω.

II. Præterita voce actiua efferuntur.
præsentia verò, Aorista & futura, voce
Passiua in omnibus modis, vt

Præ-

DE VERBO.

31

Præfens.

S. τύπωμα	τύπη	τύπεται
D. τυπόμεθον	τύπεσθον	τύπεσθον
P. τυπόμεθα	τύπεθε	τύπονται.

Cæterarum coniugationum exempla supra in voce passiva require.

Præteritum imperfectum.

S. ἐτύπουν	ἐτύπεις	ἐτύπεται
D. ἐτυπόμεθον	ἐτύπεσθον	ἐτυπέσθον
P. ἐτυπόμεθα	ἐτύπεθε	ἐτύποντο.

Præteritum perfectum.

S. τέτυπα	τέτυπας	τέτυπε
D.	τέτύπαλον	τετύπαλον
P. τέτυπαμεν	τέτυπατε	τέτυπασι.

Sic λέλογα, ἤδα, ἔφραδα, κέκρινα, ἔπαυα.

REGVLÆ.

I. Augmentū & terminatio præteriti actiui est, sed characteristica sumitur vel à præfenti, si consona vnica est, vt λέλω, λέλοιθα, λέγω, λέλογα, ἄδω, ἤδα. ὦ verso in α. Vel à futuro secundo actiuo, si consonantes duæ sunt, vt τύπω, τέτυπα, ἀτυπῶ, βλάπω, βέβλαθα, ἀβλαβῶ. Aut vna duplex ζ, vel ω, quorum quæ ξ habent

DE VERBO.

I. ¹ bent in futuro, formant γ, vt κράζω, κέ-
κραγα, clamo. Quæ verò σ in futuro ha-
bent, formant δ, vt φράζω, φράσω, πέφρα-
δα, differo.

II. Quæ in futuro habent ε, mutant id
in ο, vt

τρέπω	τρέψω	τέτροπα
σπείρω	σπείρω	έσπορα
πέιδω	πέισω	πέποιθα.

III. In verbis puris rarò sunt præterita
media, item indefinita & futura secun-
da. Quæ illa habent, in α purum faciūt,
vt άκείω, άκείομαι, ήκκα, δάίω, δάίομαι, δέδηα,
disco. Sic πέπαυα, άπαύω, etsi inusitatū.

Præteritum plusquamperfectum
à perfecto.

S. έτετύπην έτετύπεις έτετύπει

D. έτετύπητον έτετυπέτιω

P. έτετύπειμεν έτετύπητε έτετύπεσαν;

id est, verberaueram, vel verberatus e-
ram vel fueram.

Sic έλελόγην, ήδειν, έπεφράδειν, ενεχρίνειν,
έπεπαύειν.

Indefinitum primum.

Αβ

Ab actiuo, addita $\mu\lambda\omega$, vt

S. ἐτυφάμην ἐτύφω ἐτύφατο

D. ἐτυφάμεθον ἐτύφασθον ἐτυφάθην

P. ἐτυφάμεθα ἐτύφαθε ἐτύφαντο.

Sic ἐλεξάμην, ἤσάμην, ἐφρασάμην, ἐκείνάμην, ἐπαυσάμην.

Indefinitum secundum.

Ab actiuo, mutato ν in $\mu\lambda\omega$, vt

S. ἐτυπόμην ἐτύπῃ ἐτύπετο

D. ἐτυπόμεθον ἐτύπεσθον ἐτυπέσθην

P. ἐτυπόμεθα ἐτύπεθε ἐτύποντο.

Sic ἐλεγόμην, ἰδόμην, ἐφραδόμην, ἐκρινόμην, ἐπαόμην, in usitate.

Futurum primum.

Ab actiuo, ω mutato in $\omicron\mu\alpha\iota$, vt

S. τύφομαι τύφῃ τύφεται

D. τυφόμεθον τύφεσθον τύφεσθον

P. τυφόμεθα τύφεθε τύφονται.

Sic λέξομαι, ἄσομαι, φράσομαι, κρίνομαι, παύσομαι.

Futurum secundum.

Ab actiuo, ω verso in $\epsilon\mu\alpha\iota$, vt

S. τυπέμαι τυπῇ τυπέται

D.

DE VERBO.

D. τυπέμεθον τυπεῖσθον τυπεῖσθον

P. τυπέμεθα τυπεῖθε τυπῶνται.

Sic λεγῶμαι, ἀδῶμαι, φραδῶμαι, κρινῶμαι,
παῶμαι, inusitatè.

IMPERATIVVS.

Præsens & præteritum im-
perfectum.

Sicut passivum, à præsentì, vt

S. τύπῃσθαι τυπῆσθω

D. τύπῆσθον τυπῆσθων

P. τύπῆσθε τυπῆσθωσαν.

Sic λέγεσθαι, ἀδεσθαι, φράζεσθαι, κρινεσθαι, παύεσθαι.

Præteritum perfectum & plus-
quamperfectum.

Α τέτυπα Medio, vt

S. τέτυπέσθαι τέτυπέσθω

D. τέτυπέσθον τέτυπέσθων

P. τέτυπέσθε τέτυπέσθωσαν.

Sic ἐλόγεσθαι, ἠδέσθαι, ᾤφραδεσθαι, κέκρινεσθαι, ᾤέπαυεσθαι.

^λ Indefinitum primum.

Ab actiuo τύψον, vt

S. τύψαι τυψάσθω

D. τύψασθον τυψάσθων

P. τύψασθε τυψάσθωσαν.

Sic

DE VERBO.

33

Sic λέξαι, ἄσαι, κρίναι, παύσαι.
Indefinitum secundum.
Ab actiuo, τύπον.

S. τύπε τυπέσθω
D. τύπεσθον τυπέσθων
P. τύπεσθε τυπέσθων.

Verberato
& verbera-
tor,

OPTATIVVS.

Præsens & præteritum imper-
fectum.

Sicut passiuum, à præsentis, vt
S. τυπείμην τυπείοι . τυπείοιο
D. τυπείμεσθον τυπείσθων τυπείσθω
P. τυπείμεθα τυπείσθε τυπείσθω.

Vtinam
verberarem
& verbera-
rer,

Sic λεγοίμην, ἄδοίμην, φραζοίμην, κρίνοί-
μην, παύοίμην.

Præteritum perfectum & plus-
quamperfectum.

Α τέτυπα Medio, vt

S. τετύποιμι τετύποις τετύποι
D. τετύποιμην τετύποισιν τετύποίμην
P. τετύποιμεν τετύποισθε τετύποιεν.

Vtinam
verberas-
sem, & ver-
beratus es-
sem vel
fuissem.

Sic λελόγοιμι, ἠέδοιμι, πεφράδοιμι, κεκρίνοι-
μι, πεπάυοιμι, inusitatè.

Indefinitum primum.

Ab actiuo τυψαίμι, μι mutato in μιν.

E

S.

DE VERBO.

S. τυφάμην τύφαιο τύφαιο
D. τυφάμεθον τύφαισθον τυφάειν
P. τυφάμεθα τύφαιθε τύφαινο.

Vtinam verberassem, vel verberatus
essem vel fuisset, &c.

Sic λεξάμην, ἀσάμην, φρασάμην, κρινά-
μην, παυσάμην.

Indefinitum secundum.

Ab actiuo, verso μι in μιν.

S. τυποίμην τύποιο τύποιο
D. τυποίμεθον τύποισθον τυποίειν
P. τυποίμεθα τύποιθε τύποινο,

id est, Vtinam verberauissem, vel verbe-
ratus essem vel fuisset.

Sic λεγοίμην, ἀδοίμην, φραδοίμην, κρινοί-
μην, πασοίμην, inusitatè.

Futurum primum.

Ab actiuo, τύφοιμι, verso μι
in μιν.

S. τυφοίμην τύφοιο τύφοιο
D. τυφοίμεθον τύφοισθον τυφοίειν
P. τυφοίμεθα τύφοιθε τύφοινο,

id est, Vtinam verberem vel verberer.

Sic λεξοίμην, ἀσοίμην, φρασοίμην, κρινοί-
μην, παυσοίμην.

Futurum secundum.

Ab actiuo τυποίμι, verso μι
in μιν.

S.

DE VERBO.

34

S. τυποίμην τυποῖο τυποῖτο
 D. τυποίμεθον τυποῖσθον τυποῖθω
 P. τυποίμεθα τυποῖθε τυποῖνθε.

Sic λεγοίμην, ἀδοίμην, φραδοίμην, κρειοίμην, ᾠαοίμην.

CONIUNCTIVVS.

Præsens & præteritum
 perfectum.

Sicut passivum, ut

S. τύπωμα τύπη τύπηται
 D. ἐὰν τυπώμεθον τυπῆσθον τύπῆσθον
 P. τυπώμεθα τύπηθε τύπῶνθα.

Præteritum perfectum & plus-
 quamperfectum.

Α τέτυπα Medio, ut

S. τετύπω τετύπης τετύπη
 D. ἐὰν τετύπηλον τετύπηλον
 P. τετύπωμεν τετύπηθε τετύπωσι, id est,
 cum verberauerim vel verberatus sim
 vel fuerim, verberauissem vel verbera-
 tus essem vel fuisset.

Sic ἐὰν λελόγω, ἤλω, πεφράδω, κεκρίνω, πε-
 πᾶνω, inusitate.

Indefinitum primum.

Ab actiuo τύπω, addito μαι, ut

E 3

S

DE VERBO.

S. τύφωμαι τύφη τύφηλαι

D. ἐὰν τυφώμεθον τύφηθον τύφηθον

P. τυφώμεθα τύφηθε τύφονται. Id est, Cum verberauerim vel ro, verberatus sim vel fuerim, ergo vel fuero.

Sic ἐὰν λέξωμαι, ἄσωμαι, φράσωμαι, κρίνωμαι, παύσωμαι.

Indefinitum secundum.

Ab actiuo τύπω, addito μαι.

S. τύπωμαι τύπη τύπηλαι

D. ἐὰν τυπώμεθον τύπηθον τύπηθον

P. τυπώμεθα τύπηθε τύπωνται.

Sic λέγωμαι, ἄδωμαι, φράδωμαι, κρίνωμαι, παύωμαι, inusitatè.

INFINITIVVS.

Præsens & præteritum imperfectum.

Sicut passiuum, vt

τύπηθαι, id est, verberare vel verberari.

Sic λέγεθαι, ἄδεθαι, φράζεθαι, κρίνεθαι, παύεσθαι.

Præteritum perfectum & plusquamperfectum.

Α τέτυπα Medio.

τέτυπέναι, id est, verberauisse & verberatum esse vel fuisse.

Sic

DE VERBO.

35

Sic λελογέναι, ἠλέναι, πεφραδέναι, κεκρινέναι, πεπαυέναι, inusitatè.

Indefinitum primum.

Ab actiuo ἔτυφα, vt

τύφασθαι, verberauisse, vel verberatum esse vel fuisse.

Sic λέξασθαι, ἀράσθαι, φράσασθαι, κρίνασθαι, παύρασθαι.

Indefinitum secundum.

Ab actiuo ἔτυπον, vt

τυπέσθαι, verberauisse vel verberatum esse vel fuisse.

Sic λεγέσθαι, ἀδέσθαι, φραδέσθαι, κρινέσθαι, παύέσθαι, inusitatè.

Futurum primum.

Ab actiuo τύπω, vt

τύφασθαι, id est, verberatum ire, vel verberatum iri.

Sic λέξεσθαι, ἀσεσθαι, φράσεσθαι, κρινεῖσθαι, παύσεσθαι.

Futurum secundum.

Ab actiuo ἵπῶ, vt

ἵπεσθαι, verberatum ire, vel verberatum iri.

Sic λεγείσθαι, ἀδείσθαι, φραδείσθαι, κρινεῖσθαι, παείσθαι, inusitatè.

E 3

PAR-

DE VERBO.
PARTICIPIA.
Præfens & præteritum im-
perfectum.

Ver passivum.

ὁ τυπόμενος ἢ τυπόμενη
ἡ τυπόμενη τῆς τυπόμενης
τὸ τυπόμενον ἢ τυπόμενα.

Verberans, & qui verberatur.

Sic λεγόμενος, ἀδόμενος, φραζόμενος, κρη-
νόμενος, παυόμενος.

Præteritum perfectum & plus-
quamperfectum.

Α τέτυπα Medio.

ὁ τετυπῶς ἢ τετυπότης
ἡ τετυπῶσα τῆς τετυπῶσας
τὸ τετυπῶς ἢ τετυπότης.

Sic λελογῶς, ἠδῶς, πεφραδῶς, κερκρινῶς, πα-
παυῶς, inuilitatè.

Indefinitum primum.

Ab actiuo τίψας, vt

ὁ τυψάμενος ἢ τυψάμενος
ἡ τυψάμενη τῆς τυψάμενης
τὸ τυψάμενον ἢ τυψάμενα.

Qui verberauit, & verberatus est, vel
fuit.

Sic λεξόμενος, ἀσάμενος, φρασάμενος, κρη-
νόμενος, παυσάμενος.

Inde-

Indefinitum secundum.

Ab aetio τυπών, vt

ὁ τυπόμενος Ἔ τυπομένῳ
 ἡ τυπομένη τῆς τυπομένης
 τὸ τυπόμενον Ἔ τυπομένῳ.

Qui verberavit, & verberatus est.

Sic λεγόμενος, ἀδόμενος, φραδόμενος, κρη-
 νόμενος, παόμενος, inusitatè.

Futurum primum.

Ab aetio τύφω, vt

ὁ τυφόμενος Ἔ τυφομένῳ
 ἡ τυφομένη τῆς τυφομένης
 τὸ τυφόμενον Ἔ τυφομένῳ,

id est, verberaturus, vel verberandus.

Sic λεξόμενος, ἀσόμενος, φρασόμενος, κρι-
 νόμενος, παυσόμενος, inusitatè.

Futurum secundum.

Ab aetio τυπῶ, vt

ὁ τυπόμενος Ἔ τυπυμένῳ
 ἡ τυπυμένη τῆς τυπυμένης
 τὸ τυπόμενον Ἔ τυπυμένῳ,

id est, verberaturus, vel verberandus.

Sic λεγόμενος, ἀδόμενος, φραδόμενος, κρι-
 νόμενος, παόμενος, inusitatè.

DE VERBO.
DE VERBIS

circunflexis.

Verba circunflexa dicuntur, quæ or-
ta ex sexta Coniugatione, contracta syl-
laba, elisa vocali, coniugantur, vt ποιέω,
ποιῶ, id est, facio.

CONIUGATIONES
sunt tres.

Prima } fa, Γέω, ῶ, ποιέω, ποιῶ, facio.
Secun. } cit } άω, ῶ, βοάω, βοῶ, clamo.
Tertia } ex } όω, ῶ, χρυσόω, ῶ, deauro.

Contractiones fiunt hoc modo.

In prima.

εω		ω		ποιέω, ποιῶ.
εις		ει		ποιέεις, ποιῆς.
εο		ε		ποιέομεν, ποιῶμεν.
εις	in	ει	vt	ποιέεῖτ, ποιῆῖτ.
εις		ει		ποιέεσσι, ποιῆσσι.
εοι		οι		ποιέοιμι, ποιῶιμι.
ειη		η		ποιέητον, ποιῆτον.
ειη		η		ποιέης, ποιῆς.

In secunda.

αω		ω		βοάω, βοῶ.
ας	in	α	vt	βοάει, βοᾷ.
αε		ε		βοάει, βοᾷ.

DE VERBO.

αθ		ω		βοάομεν, βοῶμεν.
αυ		ω		βοάουσι, βοῶσι.
αοι	in	ω	vt	βοάοιμοι, βοῶμι.
αη		α		βοάητον, βοῶτον.
αη		α		βοάης, βοῶς.

In tertia.

αω		ω		χευσόω, χευσῶ.
οδ		οι		χευσόεις, χευσοῖς.
οε		υ		χεύσοε, χεύσυ.
οο	in	υ	vt	χευσόομεν, χευσῶμεν.
ου		υ		χευσόουσι, χευσῶσι.
οη		ω		χευσόηλον, χευσῶτεν.
οη		οι		χευσόης, χευσοῖς.
οοι		οι		χευσόοιμι, χευσοῖμι.

REGVLAE DVAE.

Prima.

Præsentia & præterita imperfecta tantum coniugantur in omnibus modis. Præterita cætera, Aorista & futura regulas suprâ positas de actiuis, passiuis, & Medijs verbis sequuntur.

Secunda regula.

Verba circumflexa, propria, ac regularia præterita Optatiui & Coniunctiui, habent in voce passiuâ, hoc modo:

E 5 OPTA-

DE VERBO.

OPTATIVO MODO.

Præterito perfecto.

S. *ᾤμιον ᾤον ᾤοντο*

D. *ᾤονμενον ᾤονσθον ᾤονθων*

P. *ᾤονμεθα ᾤονθετε ᾤονθηντο.*

CONIUNCTIVO MODO.

Præterito perfecto.

S. *ᾤωμα ᾤῃ ᾤῃται*

D. *ἔαν ᾤώμενον ᾤῃσθον ᾤῃσθων*

P. *ᾤώμεθα ᾤῃθετε ᾤῃθηναι.*

DE VERBIS

in *μι*.

Verborum in *μι* sunt quatuor Coniugationes: & ex Sexta Coniugatione, sicut & circumflexa, oriuntur, hoc modo:

In prima ex

έω, mutato *ω* in *η*, & addito *μι*, vt *πῶέω*, *πῶέω*, *πῶέμι*, id est, pono.

In secunda ex

έω, mutato *ω* in *η*, & addito *μι*, vt *ίσάω*, *ίσάω*, *ίσημι*, id est, sto.

In tertia ex

ὄω, mutato ὄ in ω, & addito μι, vt δι-
δῶω, διδῶ, δίδωμι, id est, do.

In quarta ex

ἰω, ω mutato in μι, vt ζεύγνύω, ζεύγνυμι,
id est, iungo.

Characte- ristica	}	Primæ	η, & ε, vt τίθημι, τίθειον.
		Secundæ	η, & α, vt ἰσθμι, ισθλον.
		Tertiæ	ω, & ο, vt δίδωμι, δίδοτ.
		Quartæ	υ sola, vt ζεύγνυ- μι, ζεύγνυτ.

PARADIGMATA CONIV-
gandi verba in μι.

INDICATIVVS.

Præsens.

S.	τίθημι	τίθης	τίθησι	Primæ.	Ποθεῖ
	ἰσθμι	ἰσθς	ἰσθσι	Secundæ.	Στο.
	δίδωμι	δίδως	δίδωσι	Tertiæ.	Δο.
	ζεύγνυμι	ζεύγνυς	ζεύγνυσι	Quartæ.	Ιυγ.
D.		τίθειον	τίθειον		
		ισθλον	ισθλον		
		δίδολον	δίδολον		
		ζεύγνυλον	ζεύγνυλον.		

P.

DE VERBO.

P. πίδεμεν	πίδετ̄	πιδέσι
ἴσαμεν	ἴσατ̄	ἴσασι
δίδομεν	δίδοτ̄	διδύσι
ζεύγνυμεν	ζεύγνυτ̄	ζευγνύσι.

Præteritum imperfectum.

S. ἐπίδην	ἐπίδης	ἐπίδη
ἴσω	ἴσῃς	ἴση
ἐδίδων	ἐδίδως	ἐδίδω
ἐζεύγνυ	ἐζεύγνυς	ἐζεύγνυ

D.	ἐπίδετον	ἐπιδέτω
	ἴσατον	ἴσάτω
	ἐδίδοτον	ἐδιδότω
	ἐζεύγνυλον	ἐζευγνύτω

P. ἐπίδεμεν	ἐπίδετ̄	ἐπίδεσαν
ἴσαμεν	ἴσατ̄	ἴσασαν
ἐδίδομεν	ἐδίδοτ̄	ἐδίδοσαν
ἐζεύγνυμεν	ἐζεύγνυτ̄	ἐζεύγνυσαν.

Verba in υμι, sicut & grauitona in υω, coniugantur tantum per præsens & imperfectum, & toto Optatiuo & Coniunctiui carent.

Præterito perfecto.

τέθεικα	
ἔσκακα	ας, ε, sicut τέτυφα.
ἐδέλωκα	

Præteritum plusquamperfectum.

ἔτεδεικέν

ἔσακέν

ἔδεδόκεν

εις, ει, vt ἔτετύφην.

Indefinitum primum.

ἔδηναι pro ἔδηναι

ἔσθηναι

ας, ε, vt ἔτυψα, ας, ε.

ἔδωκai pro ἔδωκα

Indefinitum secundum.

ἔδην, ἔδης, ἔδην Dual. { ε

ἔσθην, ἔσθης, ἔσθην & { α

ἔδων, ἔδωσ, ἔδω Plur. { ο

vt in imperfecto.

Futurum primum.

θήσω

θήσω

δώσω

εις, ι, vt τύψω.

IMPERATIVVS.

Præsens & præteritum imperfectum.

πίθεπ

ίσαθι

δίδοθι

ζεύγνυθι

πίθεται

ίσαται per α

δίδοται

ζευγνύται υ

ε pro πίθειθι

Præteritum perfectum & plusquamperfectum.

ἔδεικε

ἔσακε

ἔδωκε

ἔλω, vt ἔτυφε.

Inde-

DE VERBO.

Indefinitum primum.

ἴσκον ἴσκηται, inusitatè.

ἴσσοι ἴσσηται &c.

διῶκον διώκηται, inusitatè.

Indefinitum secundum.

δέπῃ vel δέσ δέτω.

ἴπῃ ἴπῃτω, &c. Sic γνῶσι.

δίδοσι vel δός δότω. Sic ἔς, id est, mittito, vñ.

de ἀφες, dimitte, in oratione Dominica.

ἔς, habeto.

OPTATIVVS.

Præsens & præteritum imperfectum.

ἴδειν

ἴσαιν

ἴδοίην

ης, η, vt τυφδεῖν, aori. e. pass.

Præteritum perfectum & plusquamperfectum.

ἴδεικομι

ἴσαικομι

ἴδωκομι

κοις, κοι, vt τετύθοιμι.

Indefinitum primum.

ἴκαμι, inusitatè.

ἴκαται

DE VERBO.

θήσαιμι αις, αι, vt τυΐσαιμι.

θλώσαιμι, inusitatè.

Indefinitum secundum.

θείνν

θεάνν ης, η, vt praesens, reduplicacione

θεοίνν seposita.

Futurum primum.

θήσοιμι

θήσοιμι οίς, οί, vt τυΐσοιμι.

θλώσοιμι

Futuro secundo caret.

SVBIVNCTIVVS.

Praesens & praeteritum im-
perfectum.

S. εαν πθῶ

πθῆς

πθῆ

ἰσῶ

ἰσῆς

ἰσῆ

θιδῶ

θιδῆς

θιδῆ

D.

πθῆτον

πθῆτον

ἰσῆτον

ἰσῆτον

θιδῆτον

θιδῆτον

P. πθῶμεν

πθῆτε

πθῶσι

ἰσῶμεν

ἰσῆτε

ἰσῶσι

θιδῶμεν

θιδῆτε

θιδῶσι

Praete

DE VERBO.

Præteritum perfectum & plusquamperfectum.

τεδείκω
 εἰς ἑσάκω
 δεδώκω

ης, ης, vt εἰς ἑλίφω.

Indefinitum primum.

δήκω
 εἰς ἑήσω
 δώκω

ης, ης, vt εἰς ἑύφω.

Indefinitum secundum.

S.	εἰς ἑῶ	ῆς	ῆ
	εῶ	ῆς	ῆ
	δῶ	ῶς	ῶ
D.		δήτων	δήτων
		εῆτων	εῆτων
		δῶτων	δῶτων.
P.	ἑῶμεν	δήτῃ	δήσει
	εῶμεν	εῆτῃ	εῶσει
	δῶμεν	δῶτῃ	δῶσει.

INFINITIVVS.

Præfens & præteritum imperfectum.

τιθέναι
 ἑσάναι
 δίδοναι
 ζευγνύοναι

Præte-

DE VERBO.

Præteritum perfectum & plusquamperfectum.

τεδεικέναι
ἔσακέναι
ἠεδοκέναι

Indefinitum primum.

θήκαι
σησαι
δώκαι

Indefinitum secundum.

θήναι
σύναι
δώναι.

Futurum primum.

θήσειν
σήσειν
δώσειν.

PARTICIPIA.

Præsens.

Primæ,	ὁ πδείς	ἔ πδέντῳ
	ἡ πδεῖσα	τῆς πδείσης
	τὸ πδέν	ἔ πδέντῳ.
Secundæ,	ὁ ισᾶς	ἔ ισάντῳ
	ἡ ισᾶσα	τῆς ισάσης
	τὸ ισᾶν	ἔ ισάντῳ.

F

Ter-

DE VERBO.

Tertiæ,	ὁ δίδως	ἔδιδόντῃ.
	ἡ δίδωσα	τῆς δίδουσης.
	τὸ δίδον	ἔδιδόντῃ.
Quartæ,	ὁ ζευγνύς,	ἔζευγνύντῃ.
	ἡ ζευγνύσα	τῆς ζευγνύουσης.
	τὸ ζευγνύν	ἔζευγνύντῃ.

Perfectum.

ὁ τεθεικώς	
ὁ ἔσακώς	ἡ ὕια, τὸ, ὄς, ὡς τετυφώς.
ὁ δεδωκώς	

Ab ἔσακώς fit per Crasin ὁ ἔσως ὡτῃ;
ἔσῶσα ης, τὸ ἔσος ὅτῃ.

Indefinitum primum.

ὁ θήκας, inusitatè.	
ὁ σήσας	αντῃ, ἡ ασα, τὸ αν, ὡς τυψας
ὁ δώκας, inusitatè.	

Indefinitum secundum.

ὁ θείς, θέντῃ, ἡ θείσα, τὸ θέν.
ὁ σάς, σάντῃ, ἡ σασα, τὸ σάν.
ὁ δός, δόντῃ, ἡ δούσα, τὸ δόν.

VOCE PASSIVA.

INDICATIVVS.

	Præfens.		
S. ἴδεμαι	<u>ἴδεσαι</u>	<u>ἴδεται</u>	ἴσθαι

DE VERBO.

ἴσασθαι	· ἴσασθαι	ἴσασθαι
δίδομαι	δίδομαι	δίδομαι
ζεύγνυμαι	ζεύγνυμαι	ζεύγνυται.
D. τιθέμεθον	τίθεσθον	τίθεσθον
ισάμεθον	ισασθον	ισασθον
διδόμεθον	διδασθον	διδασθον
ζευγνύμεθον	ζεύγνυσθον	ζεύγνυσθον.
P. πθέμεθα	τίθεθε	τίθενται
ισάμεθα	ισαθε	ισανται
διδόμεθα	διδοθε	διδονται
ζευγνύμεθα	ζεύγνυθε	ζεύγνυνται.

Imperfectum.

S. ἐπιθέμεν	ἐπίθεσο & ἐπίθε	ἐπίθειο
ισάμεν	ισασο & ισω	ισάιο
ἐδιδόμεν	ἐδιδασο καὶ ἐδίδο	ἐδίδοιο
ἐζεύγνυμεν	ἐζεύγνυσσο	ἐζεύγνυτο.
D. ἐπιθέμεθον	ἐπίθεσθον	ἐπιθέσθον
ισάμεθον	ισασθον	ισάσθον
ἐδιδόμεθον	ἐδιδασθον	ἐδιδόσθον
ἐζευγνύμεθον	ἐζεύγνυσθον	ἐζευγνύσθον.
P. ἐπιθέμεθα	ἐπίθεθε	ἐπίθεντο
ισάμεθα	ισαθε	ισαντο
ἐδιδόμεθα	ἐδίδοθε	ἐδίδοντο
ἐζευγνύμεθα	ἐζεύγνυθε	ἐζεύγνυντο.

Perfectum.

S. τέθειμαι	τέθεισαι	τέθειται
	F	2
		ἴσα

DE VERBO.

	ἔσασαι	ἔσασαι	ἔσασαι
	δέδομαι	δέδομαι	δέδοται.
D.	τεθείμεθον	τέθειται	τέθειται.
	ἔσάμεθον	ἔσασθαι	ἔσασθαι.
	δέδομεθον	δέδοσθαι	δέδοσθαι.
P.	τεθείμεθα	τέθεινται	τέθεινται.
	ἔσάμεθα	ἔσανται	ἔσανται.
	δέδομεθα	δέδονται	δέδονται.

Præteritum plusquamperfectum.

S.	ἔτεθείμην	ἔτέθεισο	ἔτέθειτο
	ἔσάμην	ἔσασο	ἔσατο
	ἔδέδομην	ἔδέδοσο	ἔδέδοτο.
D.	ἔτεθείμεθον	ἔτέθεισθαι	ἔτέθεισθαι.
	ἔσάμεθον	ἔσασθαι	ἔσασθαι.
	ἔδέδομεθον	ἔδέδοσθαι	ἔδέδοσθαι.
P.	ἔτεθείμεθα	ἔτέθεινται	ἔτέθεινται.
	ἔσάμεθα	ἔσανται	ἔσανται.
	ἔδέδομεθα	ἔδέδονται	ἔδέδονται.

Indefinitum primum.

ἔτέθειν	
ἔσάειν	θης, θη, vt ἔτύφθην.
ἔδέθειν	

Aoristo 6. caret.

Futurum primum.

τεθήσομαι	
σάθήσομαι	η, εται, vt τυφθήσομαι.
δοθήσομαι	

Futu-

Futurum secundum de-
sideratur.

Mox futurum.

τεδείσομαι

ἐξάσομαι

δέδοσομαι.

ἢ, εἶται, ὡς τετύφομαι.

IMPERATIVVS.

Præsens & imperfe-
ctum.

τίθεισο καὶ τίθες

τιθέσθω ε

δίδουσο καὶ ἴσω

ἰσάσθω, &c. α

δίδουσο καὶ δίδες

διδόσθω ο

ζεύγνυσσο

ζευγνύσθω υ

Præteritum perfectum.

τέθεισο

ε

ἐξασο

ἔσθω α

δέδοσο

ο

Indefinitum primum.

τέθειτι

ἐξάθειτι

δέθειτι

θήτω, ὡς τύφθειτι.

Abſque indefinito ſecundo.

OPTATIVVS.

Præsens.

F 3

S. π.

DE VERBO.

S. πείμω	πείω	πείτο
ἰσάμω	ἰσᾶω	ἰσᾶτο
διδόμω	διδόω	διδότο.
D. πείμεθον	πείθον	πείθω.
ἰσάμεθον	ἰσᾶθον	ἰσᾶθω.
διδόμεθον	διδόθον	διδόθω.
P. πείμεθα	πείθε	πείνω
ἰσάμεθα	ἰσᾶθε	ἰσᾶνω
διδόμεθα	διδόθε	διδόνω.

Perfectum.

τεδείμω	εἶω	εἶτο
ἔσαίμω	ᾶω	ᾶτο &c. sicut
δεδόίμω	οἶω	οἶτο præsens.

Indefinitum primum.

τεδείω		
σαδείω	ης, η, &c. vt τυφδείω.	
δοδείω	Abiq; indefinito secundo.	

Futurum primum.

τεθησοίμω		
σαθησοίμω	οῖω, οἶτο, vt τυφθησοίμην.	
δοθησοίμω		

Mox futurum.

τεθησοίμω		
ἔθασοίμω	οῖω, οἶτο, vt τυφσοίμω.	
δέθασοίμω		

SVB.

DE VERBO.
SUBIUNCTIVVS.

44

Præfens.

Σ. εἰς τὴν τιθῶμαι	ἦ	ἦται
ἰσῶμαι	ᾶ	ᾶται ὡς εἰς τὴν τύπωμαι
ἰδῶμαι	ῶ	ῶται

Perfectum.

Σ. εἰς τὴν τεθῶμαι	ἦ	ἦται
ἑσῶμαι	ᾶ	ᾶται ὡς πιδῶμαι
ἰδῶμαι	ῶ	ῶται Præfens.

Indefinitum primum.

Σ. εἰς τὴν τεθῶ	ῆς	ῆ	ὡς τυφθῶ.
σαθῶ	ῆς	ῆ	
ἰοθῶ	ῆς	ῆ	

INFINITIVVS.

Præfens.

ἰδεῖν
ἰσᾶν
ἰδοῦν
ζεύγνυσθαι.

Perfectum.

τεθεῖν
ἑσᾶν
ἰδῶν.

F 4

In

DE VERBO.

Indefinitum primum.

τετιῆναι
σαθῆναι
διολῆναι.

Futurum primum.

τετιήσεσθαι
σατιήσεσθαι
διολιήσεσθαι.

Mox futurum.

τετιείσεσθαι
εἰσασεσθαι
διεδόσεσθαι.

PARTICIPIA.

Præsens.

ὁ τιθέμενος
ὁ ἰσάμενος η,ον.
ὁ διδόμενος
ὁ ζυγνύμενος

Perfectum.

ὁ τεθειμένος
ὁ ἔσαμένος η,ον.
ὁ διεδομένος

Indefinitum primum.

ὁ τετιείς
ὁ σατιείς ἐντ, ὡς τυφτιείς.
ὁ διολιείς

Futu

DE VERBO.

Futurum primum.

ὄτεθισόμενθ

ὄσαθισόμενθ η, ογϵ

ὄδοθισόμενθ

Mox futurum.

ὄτεθισόμενθ

ὄέσατόμενθ η, ογϵ

ὄλεδοσόμενθ

CONIUGATIO VER-
bi Medij.

INDICATIVVS.

Præfens.

πίθεμαι

ίσαμαι ut præfens passivum.

λίδομαι

ζεύγνυμαι

Præteritum imperfectum.

ἐπιθέμην

ισάμην sicut passivum.

ἐλιδόμην

ἐζεύγνύμην

Præteritum perfectum & plusquam-
perfectum desiderantur.

F 5

Inde-

DE VERBO.

Indefinitum primum.

Σ. ἐδηγάμην	ἐδήκω	ἐδήκατο
ἐσηγάμην	ἐσήσω	ἐσήσατο
ἐδωγάμην	ἐδώκω	ἐδώκατο.
Δ. ἐδηγάμεθον	ἐδήκαθον	ἐδηγάσθην
ἐσηγάμεθον	ἐσήσαθον	ἐσησάσθην
ἐδωγάμεθον	ἐδώκαθον	ἐδωκάσθην.
Ρ. ἐδηγάμεθα	ἐδήκατε	ἐδήκατε.
ἐσηγάμεθα	ἐσήσατε	ἐσήσατε.
ἐδωγάμεθα	ἐδώκατε	ἐδώκατε.

Indefinitum secundum.

Σ. ἐδέμην	ἐδεσο καὶ ἔδω	ἐδετο
ἐσάμην	ἔσασο & ἔσω	ἔσατο

Sed non est in usu.

	ἐδοσο καὶ ἔδω	ἐδοτο.
Δ. ἐδέμεθον	ἐδεσθον	ἐδέσθην
ἐδόμεθον	ἔδοσθον	ἔδόσθην.
Ρ. ἐδέμεθα	ἐδεσθε	ἐδεσθε.
ἐδόμεθα	ἔδοσθε	ἔδοσθε.

Futurum primum.

δεσομαι	
φήσομαι	ἦ, εται, vt τύφομαι
δώσομαι	

IMPERATIVVS.

Præsens.

ἴδεσο		τίδῃ
ἴσασο	καὶ	ἴσω &c. vt in passiuis.
ἴδωσο		δίδῃ.

Indefinitum secundum.

δέστο καὶ δῆ	δέδω
ἴσσο καὶ δῆ	ἴδω.

In ἴσημι non est in usu.

OPTATIVVS.

Præsens.

ἴδῆιμι	
ἴσῆιμι	ficut in passiuis.
ἴδῶιμι	

Indefinitum primum.

S. ἴσημι	ἴσῃμι	ἴσῃμι
D. ἴσημεθον	ἴσημεθον	ἴσημεθον
P. ἴσημεθα	ἴσημεθε	ἴσημεντο.

In ἴσημι tantum.

Indefinitum secundum.

S. δῆμι	δέω	δέωτο
ἴδῶμι	ἴδῶ	ἴδῶτο.
D. δῆμεθον	δέωθον.	δέωθον.
ἴδῶμεθον	ἴδῶθον	ἴδῶθον.
P. δῆμεθα	δέωθε	δέωντο
ἴδῶμεθα	ἴδῶθε	ἴδῶντο.

In ἴσημι non est inusitatum.

Futu-

DE VERBO.

Futurum primum.

θησοίμω
σησοίμω οιο,οιτο, vt τυφοίμω.
δωσοίμω

CONIUNCTIVVS.

Præsens.

εάν τε δῶμαι
ἴσῶμαι sicut in passivis,
διδῶμαι

Indefinitum primum.

S. εάν σήσωμαι σήση σήσηται
D. σησώμεθον σησηθον σησηθον
P. σησώμεθα σησηθε σήσωνται.

In cæteris deest.

Indefinitum secundum.

S. εάν δῶμαι δῆ δῆται
δῶμαι δῶς δῶται.
D. δώμεθον δῆθον δῆθον
δώμεθον δῶθον δῶθον.
P. δώμεθα δῆθε δῶνται
δώμεθα δῶσθε δῶνται.

In ἴσημι desideratur.

INFINITIVVS.

Præsens.

ἦ

ἴδεσθαι

ἴσασθαι

ἰδῶσθαι.

Indefinitum primum.

ἴσσεσθαι. Cætera sunt inusitata.

Indefinitum secundum.

ἴσεται

ἰδῶται.

In ἰσημι desideratur.

Futurum primum.

ἴσσεσθαι

ἴσσεσθαι

ἰδῶσσεσθαι.

ἰσημι caret.

PARTICIPIA.

Præsens.

ὁ πιδόμενος

ὁ ἰσόμενος

ὁ ἰδόμενος.

Indefinitum primum.

ὁ ἴσσεσόμενος η, ον.

Cæteris deest.

Indefinitum secundum.

ὁ ἴσσεσόμενος η, ον. In ἰσημι desidera-

ὁ ἰδόμενος tur.

Futu-

DE VERBO.
Futurum primum:

ἔθισόμενθα
ἔσθισόμενθα η,ον.
ἔδωσόμενθα

VERBA ANO-
mala.
Verba Anomala præcipuè
sunt octo.

εἶμι, sum,	εἶμι, vado
ἵημι, mitto,	ἵημι, vado
ἤμαι, sedeo,	κείμαι, iaceo
ἴσσημι, cognosco,	φημι, loquor.

CONIUGATIO VERBI
substantiivi, εἶμι, id est,
sum.

INDICATIVVS:

	Præfens.	
S. εἶμι	εἶ καὶ εἷς	ἔστι
D.	ἑσὸν	ἑσόν
P. ἐσμέν	ἑσὲ	εἰσί.

Imperfectum & perfectum.

S. ἦν	ἦς	ἦ Att. ἔλω ἔης
D.	ἦτον	ἦτον &c.
P. ἦμεν	ἦτε	ἦσαν.

Futu-

DE VERBO.

48

Futurum medium.

S. ἔσομαι ἔσῃ ἔσεται καὶ ἔσαι Ero
 D. ἐσόμεθον ἔσεσθον ἔσεσθον
 P. ἐσόμεθα ἔσεσθε ἔσονται.
 Adivium ἔσω in usu non est.

IMPERATIVVS.

Præfens.

S. ἴσθι, ἔσθω ἔστω Sis vel es,
 D. ἔσθον ἔστων
 P. ἔσθε ἔσωσαν.

OPTATIVVS.

Præfens.

S. εἴω εἴης εἴη Vtinam essem.
 D. εἴητον εἴητων
 P. εἴημεν εἴητε εἴησαν.

Futurum.

S. ἐσοίμην ἐσοίῃς ἐσοίη Vtinam sim
 D. ἐσοίμεθον ἐσοίσεσθον ἐσοίδη
 P. ἐσοίμεθα ἐσοίσεσθε ἐσοίοντο.

SUBIUNCTIVVS.

Præfens.

S.

DE VERBO.

S. εἰν ᾧ	ῥῆς	ῥῆ	Cum sim.
D.	ῆτον	ῆτον	
P. ᾧμεν	ῆτε	ᾧσι.	

Indefinitum primum.

S. εἰν ἔσονται ἔσονται.

INFINITIVVS.

Præsens.

εἶναι, esse.

Futurum.

ἔσεσθαι, fore.

PAR TICIPIA.

Præsens.

ὁ ᾧν
ἡ ῥῆς
τὸ ᾧν

ῥόντων
τῆς οὐσης
ῥόντων.

Ens.

Futurum.

ὁ ἔσόμενος, vs
ἡ ἔσομένη, vns
τὸ ἔσόμενον, vs

Futurus
Futura
Futurum.

Dicitur & ἔσόμενος poëticè.

CONIVGATIO VERBI

εἶμι, id est, vado.

INDICATIVVS.

Præsens.

S.

DE VERBO. 49

S. εἶμι εἶς vel εἶσα εἶμι Vado

D. ἴτον ἴτον

P. ἴμεν ἴτε ἴσι vel ἴασι.

Imperfectum.

S. εἶμι εἶς εἶ Vadebam

D. ἴτον ἴτων

P. ἴμεν ἴτε ἴσαν vel ἴσαν.

Perfectum, εἶσα, ας, ε, inusitatum.

Plusquamperfectum, ἤκειν, ἤκεις, ἤκε.

Perfectum medium, εἶα, εἶας, εἶε.

Plusquamperfectum med. ἤειν, ἤεις, ἤε.

A quo composita ἀνήειν, redieram, ἐξήειν, exiueram, &c.

Indefinitis & futuris caret.

IMPERATIVVS.

S. ἴθι ἴτω

D. ἴτον ἴτων

P. ἴτε ἴτωσαν

Optatiuo & Coniunctiui caret.

INFINITIVVS.

ἵεναι, καὶ εἶναι, Vnde παρῆναι, adire, ἀπιῆναι, abire.

CONIVGATIO VERBI

ἵημι, id est, mitto.

G

INDI-

DE VERBO.
INDICATIVVS.

Præfens.

S. <i>ἵμι</i>	<i>ἵης</i>	<i>ἵησθ</i>	Mitto
D.	<i>ἵστον</i>	<i>ἵετον</i>	
P. <i>ἵμεν</i>	<i>ἵετε</i>	<i>ἵῃσι, vel ἵέασι.</i>	

Sic compositum ἀφίημι, id est, dimitto.

Imperfectum.

S. <i>ἵλω</i>	<i>ἵης</i>	<i>ἵη</i>	Mittebam.
D.	<i>ἵετον</i>	<i>ἵέτω</i>	
P. <i>ἵμεν</i>	<i>ἵετε</i>	<i>ἵεσθε.</i>	

Perfectum.

S. <i>ἕηκα</i>	<i>ἕηκας</i>	<i>ἕηκα &c.</i>	Misi
----------------	--------------	---------------------	------

Indefinitum primum.

<i>ἕηκα</i>	<i>ἕηκας</i>	<i>ἕηκα.</i>	Vnde ἀφίηκα
-------------	--------------	--------------	-------------

ab ἀφίημι, dimisi.

Indefinitum secundum.

S. <i>ἕν</i>	<i>ἕης</i>	<i>ἕη</i>	
D.	<i>ἕστον</i>	<i>ἕτω</i>	
P. <i>ἕμεν</i>	<i>ἕετε</i>	<i>ἕεσθε.</i>	Misi.

Futurum primum.

<i>ἕσω</i>	<i>ἕσεis</i>	<i>ἕσθ</i>	Mittam.
------------	--------------	------------	---------

IMPERATIVVS.

Præ-

DE VERBO.

50

Præsens, *ἴεθι, ἰέτω, &c.* Mitte.

Perfectum, *ἔικε, ἐκέτω, inusitatè.*

Indefinitum secundum, *ἔθι, vel ἔς, ἔτω,*
&c. Mittito. Vnde *ἀφες, ἀφέτω, sicut*
δές, δέτω.

OPTATIVVS.

Præsens, *ἰείλω, ἰείης, ἰείη, Vtinam mitte-*
rem.

Perfectum, *ἔκοιμι, οἰς, οἰ, misissem.*

Indefinitum secundum, *είλω, εἴης, εἴη, mit-*
tam.

Futurum, *ἥσοιμι, οἰς.*

CONIUNCTIVVS.

Præsens, *εἰάν ἰῶ, ἰῆς, ἰῆ.*

Perfectum, *εἰάν ἔικω, ἦς, ἦ.*

Indefinitum secundum, *εἰάν ῶ, ῆς, ῆ.*

INFINITIVVS.

Præsens, *ἰέναι, καὶ ἰέμεναι Atticè.*

Perfectum, *εἰκέναι, sicut τεδεικέναι.*

Indefinitum secundum, *εἶναι, sicut δεῖ-*
ναι.

Vnde composita, *ἀφείναι, καὶ δεῖναι.*

G 2 PAR.

DE VERBO.

PARTICIPIA.

Præsens, ὁ εἰς, ἰέντι
ἡ εἰσα, ἰείσθης
τὸ ἐν, ἰέντι.

Perfectum, ὁ εἰκώς, vt τελευφώς.

Indefinitum secundum, ὁ εἰς, ἡ εἰσα, τὸ ἐν.

PASSIVVM SEV

medium.

Indicat. Præsens, ἰεμαι, ἰεσαι, ἰεται.

Indefinitum secundum, ἔμλω, ἔσο, ἔσθ, ἔτω, vt
ἔδέμλω.

Imperat. Præsens, ἰεσο, ἰέσθω.

Indefinitum secundum, ἔσο καὶ ἔσθ, vnde
καὶ ἔσθ.

Optatiuus, εἰμλω, εἶο, εἶτο.

Subiunct. εἰάν ὦμαι.

Infinitiuus, ἔσθ.

Participium, ἔμεντι.

CONIUGATIO VERBI

ἰμι, id est, vado.

Indicat. Præsens, ἰμι, ἴης, ἴσσι.

Infinitiuus Præsens, ἰέναι.

Med. perfect. ἰεμαι, ἰεσαι, ἰεται.

Imperfectum, ἰέμλω, ἰεσο, ἰετο.

Imperat. Præsens, ἰεσο, ἰέσθω.

Par-

DE VERBO.

51

Participium, ὁ ἰέμεν @, η, ον.
Reliqua in usu non sunt.

CONIUGATIO VER-
bi ἵμαι, ab ἴω, id est,
sedeo.

INDICATIVVS.

Præfens.

S. ἵμαι	ἵσαι	ἵται
D. ἵμεθον	ἵθον	ἵθον
P. ἵμεθα	ἵθε	ἵνται.

Imperfectum.

S. ἵμι	ἵσο	ἵτο
D. ἵμεθον	ἵσθον	ἵθω
P. ἵμεθα	ἵθε	ἵντο.

IMPERATIVVS.

Præfens, ἵσο, ἵσθω.

Participium, ὁ ἵμεν @, η, ον.

Compos. κάθημαι, vnde infinitivus, καθή-
μαι.

CONIUGATIO VER-
bi κέμαι, à κέω, id est,
iaceo.

G 3

INDI-

DE VERBO.
INDICATIVVS.
Præfens.

S. κείμαι	κείσαι	κείται
D. κείμεθον	κείσθον	κείσθον
P. κείμεθα	κείσθε	κείνται.

Imperfectum.

S. ἐκείμην	ἐκείσο	ἐκείτο
D. ἐκείμεθον	ἐκείσθον	ἐκείσθον
P. ἐκείμεθα	ἐκείσθε	ἐκείντο.

Futurum, κείσομαι, η, εται.

Composita sunt ἀνάκειμαι, recumbo.
ἐπίκειμαι, adiaceo, διάκειμαι, sic affectus
sum, συνανάκειμαι, simul accumbo. Mat-
thæi 9.

CONIUGATIO VER-
bi ἴσθμι, id est, cognosco;
ab ἰσάω.

INDICATIVVS.

Præfens.

S. ἴσθμι	ἴσθης	ἴσθῃσι
D.	ἴσατον	ἴσατον
P. ἴσαμεν	ἴσατε	ἴσασι.

Imperfectum.

S.

S. ἴσω	ἴσης	ἴση
D.	ἴσατον	ἴσάτω
P. ἴσαμεν	ἴσατε	ἴσασαν καὶ ἴσαν.

IMPERATIVVS.

Præfens.

S. ἴσασθι, ἴσασι καὶ ἴσθε	ἴσάτω καὶ ἴσω
D. ἴσατον vel ἴσων	ἴσάτων vel ἴσων
P. ἴσατε καὶ ἴσε	ἴσάτωσαν καὶ ἴσωσαν.

INDICATIVVS MEDIVS.

Præfens.

S. ἴσασμαι	ἴσασαι	ἴσασται
D. ἴσάμεθον	ἴσασθον	ἴσασθον
P. ἴσάμεθα	ἴσασθε	ἴσανται.

Et ἴσαμαι, ἴσασαι, ἴσασται, Vnde ὅτι σασ-
μαι.

Imperfectum, ἐπισάμην, ὅτι σασσο.

Futurum, ἐπισήσομαι, cognoscam.

CONIUGATIO VER.

βι φημι, id est, loquor,

ἀφάω.

INDICATIVVS.

G 4

Præ-

DE VERBO. d

Præsens.

S. φημί	φῆς, vnde φὰς, φησὶ
D. φάτο	φάτον
P. φάμεν	φάτε φασί.

Imperfectum, seu indefinitum secundum.

S. ἔφω, καὶ φῆν, ἔφης	ἔφῃ
D. ἔφατον	ἔφάτις
P. ἔφαμεν	ἔφατε, vcl ἔφαν.

Legitur & ἔφηλον, καὶ ἔφημεν.

Item ἦν, ἦς, ἦ, apud Homerum, abla-
το φ.

INDICATIVVS medius.

Præsens, φάμαι, φάσαι, φάται.

Imperfectum, ἐφάμι, ἐφασο, ἐφάσο.

Cætera vide apud Hadrianum & Ce-
porinum.

PARTES INDECLI- nabiles tres.

DE ADVERBIO.

Adverbio accidunt, vt apud Latinos,
quatuor: Species, Significatio, Figura,
Comparatio.

Spe-

DE ADVERBIO. 53

Species alia est primitiua, vt ἐκεῖ, ibi.
Alia deriuata, vt ἡδέως, iucundè, ab ἡδύς.

Significatio itidem, vt apud Latinos,
varia est. Nam alia sunt

Loci, vt ἐνταῦθα, hic.

Temporis, vt σήμερον, hodie.

Qualitatis, vt ἡδέως, iucundè.

Quantitatis, vt μάλιστα, maximè.

Congregandi, vt ἅμα, simul.

Separandi, vt χωεῖς, seorsim.

Hortandi, vt εἶα, eia, &c.

Aduerbia loci alia sunt.

I. In loco, quæ desinunt θι, vt ἀγρόθι, in a-
gro, vel σι, vt ἀθύνησι, Athenis.

II. Ad locum, quæ finiunt σε, ἀγρόσε, in a-
grum, vel ζε, vt ἀθιῶαζε, Athenas.

III. De loco, quæ finiuntθεν, vt ἀθιῶαθεν,
Athenis, ἕρανόθεν, è cælo.

Figura est, Simplex, vt πάλαι, olim.

Composita, vt πρὸς πάλαι, iam olim.

Comparationis gradus sunt tres.

Positiuus, vt σοφῶς, sapienter.

Comparatiuus, vt σοφώτερον, sapientius.

DE PRAEPOSITIONE.

Superlativus, vt σοφώτατον, sapientif-
simè.

DE PRAEPOSI- TIONE.

Præpositiones sunt octo-
decim:

	ἐν	eis vel ἐς
Monosyl- labæ sex	πρὸς	ἐν vel ἐξ
	πρὸς	σὺν vel ἔνν.
Dissyllabæ duodecim	ἀνά	ὅτι
	ὑπὲρ	πρὸς
	διὰ	ἀμφὶ
	μετὰ	ἀπὸ
	παρά	ὑπὸ
	ἀντι	ὑπέρ.

Accidunt Præpositioni tria.

I. Tonus acutus, vt ἀπό, ὑπό.

II. Spiritus asper, vt ὑπό, ὑπέρ.

Lenis, vt ἀντι, ἀνά, ἐν.

III. Casus tres, Genitiuus, Dativus, &
Accusatiuus.

SYNTAXIS PRAEPO- sitionum.

Syntaxis Præpositionum varia est,
pro

DE PRAEPOSITIONE. 54

pro varia earum significatione, ut

I. ἐν

Jungitur Dativus, ut ἐν οἴκῳ, in domo.
ἐν οἴνῳ ἀλήθεια, in vino veritas.

II. εἰς vel εἰς Atticè.

Accusativus, ut πορεύομαι εἰς ἀγορὰν, eo
in forum.

III. ἐκ vel ἐξ.

Genitivus.

A, ut ἐκ ρίζης, à radice.

Ab, ut ἐξ ἀρχῆς, ab initio.

E, ex, ut ἐξ ἀμάξης λαλεῖ, è plastro lo-
qui.

III. πρὸ.

Genitivus.

Ante, ut πρὸ νίκης, ante victoriam.

Pro, ut πρὸ θυρῶν, pro foribus.

V. πρὸς.

Genitivus.

A, πρὸς θεῶν, à Deo.

Per, πρὸς θεῶν, per Deos.

Dativus.

Prope, πρὸς τοῖς ποσίν, prope pedes.

Ad, πρὸς τούτοις, ad hæc.

Apud,

DE PRAEPOSITIONE.

Apud, πρὸς δεσμοδέταις, apud iudices.
Accusatiuo.

Ad, πρὸς σε ἔρχομαι, ad te venio.

Contra, πρὸς κέντρα λακπίζειν, contra stiumulum iactare calcem.

VI. σὺν vel ζῦν.

Datiuo, vt σὺν θεῷ, cum Deo.

VII. ἀνὰ.

Accusatiuo, vt ἀνὰ αἷμα, per sanguinem.

VIII. κατὰ.

Genitiuo.

Contra, κατὰ σὺ, contra te.

Super, κατὰ πετρῶν σπείρειν, super saxa seminare.

Accusatiuo.

Iuxta, vel secundum, vt κατὰ μοῖραν, secundum fatum.

IX. διὰ.

Genitiuo.

Per, vt ἕς διὰ ῥόδων, us per rosas.

Accusatiuo.

Propter, vt διὰ σέ, propter te.

X. μετὰ.

Genitiuo, Cum, vt μετὰ φίλων, cum amicis.

Accusatiuo, Post, vt μετὰ πόλεμον, post bellum.

XI.

DE PRAEPOSITIONE. 55

XI. *παρά.*

Genitiuo, A, vt *παρά θεῦ*, à Deo.

Datiuo, apud, vt *παρ' ἐμοί*, apud me.

Accusatiuo.

Ad, vt *παρά σε*, ad te.

Propter, vt *παρά τί;* propter quid?

Præter, vt *παρά γνώμην*, præter opinio-
nem.

XII. *ἀντί.* Genitiuo.

Pro, vt *ἀντί σου*, pro te.

Contra, vt *ἀντί σου*, contrate.

XIII. *ἐπί.*

Genitiuo.

In, vt *ἐπί γλώττης*, in lingua.

Super, vt *ἐπί καθέδρας*, super cathedram.

Datiuo.

Propter, vt *ἐπί τούτοις*, propter hæc.

Post, vt *ἐπί τούτοις*, post hæc. (τῷ.)

Super, vt *ἐπί θεμελίῳ*, super fundamen-

Accusatiuo, Ad, vt *ἐπί ὄνους*, ad asinos.

XIII. *περὶ.*

Genitiuo, De, vt *περὶ κρεῶν*, de carnib.

Accusatiuo, Circa, vt *περὶθύρας*, circa
fores.

XV. *ἀμφί*, eiusdem cum *περὶ* est signifi-
cationis & constructionis. Cum Datiuo
significat etiam Pro, *ἀμφὶ αὐτῷ*, pro illo,
vel illius causa.

XVI.

27 DE PRAEPOSITIONE.

XVI. ἀπὸ.

A, vt ὑπὸ κώπης, à remo.

E, vt ἀπὸ σκοπιᾶς, è specula.

XVII. ὑπὸ.

Genitiuo.

Sub, vt ὑπὸ κόλπῃ.

Datiuo.

ὑπὸ δένδρῳ, sub arbore.

Accusatiuo.

ὑπὸ γῆν, sub terra.

XVIII. ὑπὲρ.

Genitiuo.

De, vt ὑπὲρ σκιᾶς, de umbra.

Supra, vt ὑπὲρ κάπνῃ, supra fumum.

Pro, vt ὑπὲρ ὑμῶν, pro vobis.

Accusatiuo.

Plus, vltra, vt ὑπὲρ πλὴν πῆραν φρονεῖν, vltra peram sapere.

DE CONIUNCTIONE.

Coniunctioni accidunt tria: Figura, Potestas, Ordo.

Figura

DE CONIVNCTIONE: 56

Figuræ sunt duæ. Simplex, vt ἐπεὶ, quoniam. Composita, vt ἐπειδὴ, quandoquidem.

Potestates sunt duodecim.

I.

Copulatiua, vt καὶ, &, δὲ, autem, τε, quidem, μὲν, quidem.

II.

Disiunctiua, vt ἢ, vel, ἢτοι, siue.

III.

Continuatiua, vt εἰ, si, εἴπερ, εἰδὴ, εἰδήπερ, siquidem.

III.

Subiunctiua, ἐπεὶ, εἰπερ, quoniam.

V.

Causalis, vt ἵνα, vt, γὰρ, enim, ὅτι, quòd, ἕνεκα, causa.

VI.

Dubitatiua, vt ἄρα, an, μὴ, ne.

VII.

Collectiua, siue Rationalis, vt ἄρα, ergo, ὅν, igitur.

VIII.

Repletiua, vt δὴ, iam, ῥα, nempe, ἴσως, quidem, verò.

IX.

DE CONIUNCTIONE

IX. Potestatis, vt αν, κέ, κέν, si, siue, utique.

X. Discretiua, siue Electiua, vt η, quàm.

XI. Extenuatiua siue Diminutiua, vt γυν, γέ, saltem.

XII. Aduersatiua, vt όμως, tamen. καίτοι, etsi. καίπερ, quanquam.

Ordo est triplex.

Præpositiuus, vt αλλά, sed. ὅτι, quòd.

Postpositiuus, vt ὅ, μὲν, γάρ.

Communis, vt αν, quod modò præcedit, modò sequitur verbum, ad quod refertur, vt ὅστις αν ταῦτα ἔχει λέγειν, vel ὅστις ταῦτ ἔχει αν λέγειν, quicumque hæc posset dicere.

ABBRE-

ABBREVIATIONI-
BUS VARIANT CHALCO-
graphi, proinde quas noster habe-
re potuit, breuiter sub-
iecimus.

αλ	αλλ.	ει)	ειναι.	μα	μα.
απο	απο	εν	εκ.	μαν	μαν.
αυτω	αυτω.	ει ς	ει.	μαι	μαι.
αυτε	αυτε.	εξ	εξ.	μ	μενο
αι	αι.	επι	επι.	μθ	μθ.
αις	αις.	εσι	εσι.	μαι	μαι.
γαι	γαι.	ε	ευ.	μτ	μετα.
γδ	γδρ.	ε	ελ.	υ	ου.
γθ	γεν.	εν	εν.	υκ	ουκ.
γε	γε.	εξ	εξ.	πυ	πυ.
γω	γω.	ην	ην.	πρα	πρα.
γγ	γγ.	θα	θα.	πρθ	πρθ.
γρ	γρ.	θε	θε.	ππ	ππ.
γυν	γυν.	θει	θει.	ει	ρι.
δα	δα.	θι	θι.	σα	σα.
δαι	δαι.	θυ	θυ.	σαι	σαι.
δει	δει.	θει	θει.	σβ	σβ.
δασ	δασ.	κα	κα.	σθ	σθ.
δου	δου.	και	και.	σθ	σθ.
δ	δ.	και	και.	σθαι	σθαι.
διν	διν.	κν	κν.	σθιν	σθιν.
διν	διν.	κρ	κρ.	σθρ	σθρ.

H

στ

στ	σσε.	χ	σχ.	πυ	τρυ
στ	σσ.	χς	σχς.	ϑ	ταίς
ς	στ.	χω	σχυ.	ϕ	ταίσο
στ	στ.	Ca	σα.	π	ττ.
ωσ	σσο.	ξ	τε.	ϣ	υι.
σσω	σπαι.	π	τι.	χαι	χειο
ση	στει.	ϕ	τον.	χς	χρ.
ση	σται.	ϕ	τυ.	χω	χυο
σει	στει.	ϕ	την.	ψα	ψαο
χα	σχα.	τιω	την.	ψι	ψειο

DE

58

DE CON-
STRUCTIONE PAR-
TIVM ORATIONIS

apud Græcos.

SYNTAXIS AR-
TICVLORVM.

CVM NOMINE.

I.

Articulis utimur, cum personæ aut rei prius dictæ & certæ mentionē facimus: ut ὁ ἄνθρωπος ἦκε, quidam homo venit, cum personam certam significamus: ἄνθρωπος ἦκε, absq; articulo, homo aliquis venit, cum de persona ignota loquimur. Sic Ioan. 1. Iudæi interrogant Baptistam, ὁ προφήτης εἶ σὺ; Es tu Propheta ille, videlicet eximus, à Mose Deut. 18. promissus?

II.

Adiectivus articulus præpositivus præponitur, cum præter substantivum verbum intellectum, aliud adijcitur, ut Σωκράτης ὁ ἀγαθὸς φιλοσοφεῖ, Socrates sapiens philosophatur. Interdum utrique & Substantivo & Adiectivo articulus præ-

H 2

po-

DE SYNTAXI

ponitur, ut ὁ σωκράτης ὁ ἀγαθὸς φιλοσοφεῖ.
Articulus non additur, cum verbum
substantivum solum vel expressè addi-
tur, vel intelligitur, ut σωκράτης ἐστὶν ἀγα-
θός, Socrates est bonus. ἀεισοτέλης σοφός,
Aristoteles est sapiens. Nōnunquam ad-
iectivum in Genitivum pluralem arti-
culatum commutatur, ut ἀεισοτέλης τῶν
σοφῶν, Aristoteles sapiens.

III.

Duobus substantivis coniunctis, si
additur posteriori articulus, subintelli-
gitur Participium verbi substantivi ὄν,
ut αἴας υἱὸς τελαμῶν ὁ πολεμῆϊ, Ajax qui est
filius Telamonis belligeratur. Si articu-
lus posteriori substantivo non præponi-
tur, est ipsum prædicatum, & verbum
Substantivum ἐστὶν subintelligitur, ut ἄν-
θρωπ ὁ ζῶον, homo est animal.

III.

Particulis interrogativis & infinitis,
Articuli non præponuntur, ut τίς; quis?
ποῖ; qualis? interrogativè: ὁ ποῖ; qua-
lis, indefinitè.

V.

Articuli interdum à suis Nominibus
sepa-

separantur, Vel duo, vt οἱ πλὴν φροντίδα ἔ-
χοντες, curam habentes. Vel plures, vt οἱ
πλὴν τῶν ἀπάντων ἔχοντες φροντίδα, omnium
curam habentes.

VI.

Articulus postpositus aut suo nomi-
ni, vim habet exponentis, vt Chryso-
stomus: ἠκούσατε τῆς σάλπιγγος, τῆς ἐκ τῶν οὐρα-
νῶν, id est, Audiuitis tubam, tubā, in qua,
quæ de cælo descendit: Aut alieno, vt
καὶ κρείν Ἰησοῦ, τῆς ἐλπίδος ἡμῶν. Et Domini
Iesu Christi, qui est spes nostra, 1 Tim. 1.

CVM PRONOMINE.

I.

Pronomina primitiua, siue sint De-
monstratiua, siue Relatiua, non suscipi-
unt articulum, nisi addatur propter em-
phasin, vt ὁ ἕτερος, ὁ αὐτὸς, idem, τὸν αὐτὸν,
eundem. Præter infinitum δεῖνα, quod
Articulum recipit, vt ὁ δεῖνα, ἡ δεῖνα, τὸ
δεῖνα.

II.

Deriuatiua eodem modo, quo nomi-
na Adiectiua, Articulos suscipiunt, vt ἐ-
μὸς οἶκος, mea domus, ἡ ἐμὴ οἰκία, mea ha-
bitatio, τὸ ἐμὸν οἶκημα, meum domici-
lium.

H 3

CVM

DE SYNTAXI
CVM VERBO.

I.

Articulus genitiui casus additus verbo infinitiuo, ponitur pro gerundio in di, & particula Causa vel gratia, vel pro Cōiunctiuo & particula Vt, vt Ἔ ποιῆν, causa faciendi, vel vt faceret. Lucæ 24. καὶ εἰσῆλθε Ἔ μῆναι σὺν αὐτοῖς. Et ingressus est manendi gratia, vel vt maneret cum illis.

II.

Articulus Dativi casus cum præpositione ἐν, præpositus infinitiuo, ponitur pro gerundio in do, vt ἐν τῷ πνεύματι μελετῶμεν, studendo proficimus. Interdum ponitur pro genitiuo absoluto, adiecto nomine accusatiui casus, vt, ἐν τῷ Βασιλείῳ Τραϊανῷ, pro βασιλεύοντι Τραϊανῷ, regnante Traiano.

III.

Articulus accusatiui casus cum præpositione πρὸς, additus verbo infinitiuo, ponitur loco gerundij in dum, vel primi supini, vt ἔρχομαι πρὸς τὸ παρακαλεῖν, Vado oratum, vel ad orandum.

IIII.

Articulus generis neutri additus verbo infinitiuo, pro nomine in omni casu ponitur.

Nomi-

ARTICVLORVM. 60

Nominatiuo, vt τὸ φιλοσοφῆν καλὸν ἐστίν,
Philosophari res est honesta.

Genitiuo, vt τῷ φιλοσοφῆν ὑδὲν ἡδίων, Ni-
hil iucundius quàm philosophari.

Datiuo, τῷ φιλοσοφῆν ἐναντιῦται ἡ ἀφροδί-
τη, Philosophis aduersatur Venus.

Accusatiuo, τὸ φιλοσοφῆν καλὸν εἶναι λέγο-
μεν, Philosophari dicimus honestū esse.

CVM PARTICIPIO.

I.

Articuli participijs eodem modo,
quo nominibus adiectiuis, adduntur.

II.

Articulis in resolutione participio-
rum utimur, vt Ioan. 15. ἀλλὰ ταῦτα πάντα
τα ποιήσασιν ὑμῖν διὰ τὸ ὄνομά μου, ὅτι ὑκοῖδα σε
ἐπεμφαντά με, id est, cum qui misit me.

CVM PRAEPOSI-
tione.

I.

Quoties articulus iungitur praeposi-
tioni cum suo casu, commodum intelli-
gitur participium, vt πατερὶς ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς
ἔρανοῖς, nempe ὧν, aut οἰκῶν, qui es vel ha-
bitas in caelis: ὁ ἐκ τῶν ἔρανων, subauditur

H ↑

ἐλ-

DE SYNTAXI

ἔλθων, veniens, vel καταβάς, descendens.
Sic Matth. 15. τότε προσέρχονται τῷ Ἰησοῦ οἱ
ἄπο ἱεροσολύμων γραμματεῖς, hoc est, Tunc
acceserunt ad Iesum Scribæ, qui erant
ab Hierosolymis, siue Hierosolymitani.
Sic dicimus compendij gratia, τὸ κατ' ἐμὲ,
τὸ ἐπ' ἐμὲ, quantum ad me attinet, τὸ γ'
ἐπ' ἐκείνῳ, quantum in eo fuit, τὸ ἐφ' ἡμῖν,
quantum in nobis fuit.

II.

Articulus pluralis cum Præpositione
πρὸς vel ἀμφί, aut simili, & Nomine pro-
prio, tantundem valet, quantum No-
men proprium, Atticis, vt οἱ πρὸς παῦλον
καὶ πέτρον, id est, Paulus & Petrus, τοῖς πρὸς
τὸν ἀλκίνοον, pro τῷ ἀλκινόῳ: οἱ ἀμφί τὸν σω-
κράτην, pro ὁ σωκράτης, εἰς τὸς ἀμφί τὸν ζήνωναν
pro εἰς τὸν ζήωνα, ad Zenonem.

CVM ADVERBIO.

I.

Aduerbio additus articulus, vim ha-
bet nominis adiectiui, vt Matth. 4. ἐκεί-
νοις δὲ τοῖς ἔξω ἐν παραβολαῖς τὰ πάντα γίνονται
hoc est, illis autem exteris omnia fiunt
in parabolis. Et Ioan. 4. ὑμεῖς ἐκ τῶν κάτω
ἐστε, ἐγὼ ἐκ τῶν ἄνω εἰμι, id est, Vos ab inferis
estis.

ARTICVLORVM.

61

estis, ego è supernis sum. Sic τὰ νῦν, præ-
sentia. τὰ ἐν ᾅδου, ea quæ apud inferos fi-
unt.

APPENDIX.

Articulis utimur genere Neutro in ijs,
quæ materialiter accipiuntur, tam ora-
tionibus, quàm dictionibus, τὸ ἄνθρω-
πῶ, hæc dictionis, ἄνθρωπῶ. τὸ σωκράτης δια-
λέγεται, hæc oratio, σωκράτης διαλέγεται,
Socrates disputat.

REGVLA DE ARTICV-
lo postpositiuo.

Sæpenumerò non ad casum, quem
exigit verbum sequens, redditur articu-
lus postpositiuus, sed ad eum, quem po-
stulat verbum præcedens, licet ab eo sit
alienus, vt ἀπολάυω ὧν ἔχω ἀγαθῶν, pro ἄ
ἔχω, fruor bonis, quæ habeo. Sic Ioan.
4. καὶ ὅπισθεν οὗ ἄνθρωπῶ τῷ λόγῳ ᾧ εἶπεν
αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, pro ὅν εἶπεν, Credidit homo
sermoni, quem dixit ei Iesus. Interdum
ponitur sine antecedente, vt ἐξ ὧν ἐπεμ-
ψας ἐπιστολῶν ἔμαθον, id est, ἐκ τούτων, ἃς ἐ-
πεμψας ἐπιστολῶν, Ex his, quas misisti, lite-
ris didici.

H 5

SYN-

DE SYNTAXI
DE SYNTAXI NO-
MINVM.

GENITIVVS POST
Nomen.

I.

Comparatiuus adsciscit genitiuum significantem rem excessam cuiuscunq; numeri: Superlatiuus pluralis numeri tantum, vt ἀχιλλεύς ἰχυρότερός ἐστιν αἴαντος, Achilles est fortior Aiace, καὶ ἰχυρότατος πάντων ἑλλήνων, Fortissimus omnium Græcorum.

II.

Nomina adiectiua neutro genere pro substantiuis usurpata, more illorum genitiuos admittunt, vt τὸ σοφὸν τῷ πέτρῳ, pro ἡ σοφία τῷ πέτρῳ, sapientia Petri. τὸ ἀγαθὸν τῷ δεῖ pro ἡ ἀγαθότης τῷ δεῖ, bonitas huius.

III.

Adiectiua sæpè adsciscunt Genitiuum ἐλλειπτικῶς, deficiente ἔνεκα, vt μακάριος τῆς θεᾶς, pro ἔνεκα τῆς θεᾶς, beatus, qui ista videris.

IIII.

Adiectiua partitiuè posita Genitiuos adsciscunt, vt οἱ γνήσιοι τῶν φίλων, qui inter

ter

NOMINVM.

68

ter amicos ingenui sunt. Quod Latini imitati sunt, vt Plinius: Quorum oblonga, nigra lanarum.

V.

Quæ inesse vel adesse cuiusdam significant, quod ad laudem vel vituperium pertinet, Genitiuo efferuntur, ἀνὴρ μεγάλῃς ἀρετῆς, Vir magna virtute. Vel Accusatiuo per Synecdochen, vt ἀνὴρ μέγας ἀρετῶν, Vir magnus virtutem.

VI.

Nomina priuatiua admittunt Genitiuos, qualia sunt, πένης, γυμνός, ὀρφανός, ἐνδεής, vt ἐνδεής πάντων, indigus omnium. Item nomina plenitudinis, vt πλῆσι χρημάτων. Item hæc, ἀξιό-, ἀνάξιό-, ἀπειρο-, vt Matth. 3. ποιήσατε καρπὸς ἀξίους τῆς μετανοίας, facite fructus dignos pœnitentiæ. Et Lucæ 10. ἀξιό- ὁ ἐργάτης ἔμιθῶν αὐτῶν, dignus est mercenarius mercede sua.

DATIVVS POST

Nomen.

I.

Comparatiua adsciscunt Datiuum significantem quantitatem siue modum excessus, vt μείζων εἰ ἐμῶν, ἐνὶ δακτύλῳ, maior me es vno digito.

II. Ad-

DE SYNTAXI

II.

Adiectiua composita cum *σὺ* & *ὁμῶς*,
Datiuos postulant, vt *σὺτροφῶ ἐμοὶ*, con-
nutritus mihi. *ὁμόφρητῶ ἐκείνῳ*, eiusdem
cum illo sententiæ. Hesiod.

Λιμὸς γὰρ τοὶ πάντες ἀερ γῶ σύμφορος ἀνδρῶν.

III.

Adiectiua quæ passiuè accipiuntur,
Datiuos adsciscunt, vt *ἄγνωστον τοῖς πολ-
λοῖς*, Vulgo, seu multis ignotum.

IIII.

Græci per geminum Dativum & Con-
iunctionem *καὶ* efferunt, quod Latini per
Ablativum & Præpositionem dicunt, vt
Ioan. 2. *τί ἐμοὶ καὶ σοὶ γύναι;* Quid tibi me-
cum est negocij mulier?

ACCUSATIVVS POST Nomen.

I.

Adiectiua nomina Accusativum per
Synecdochen etiam in soluta Oratiōe
adsciscunt, vt *τὴν ῥῖνα κορυφῆς μεσῶς*, nares
mucō plenus. *κόσμιτῶ ἀναβολῶ*, orna-
tus vestem, quod etiam per Dativum
dici potest, vt *κόσμιος ἀναβολῆ*, ornatus ve-
ste. Et in quibus *κατὰ* intelligitur, vt *σὺν*
κατὰ

NOMINVM.

63

ἔπι τὸννομα καὶ τὴν πατρίδα, Syrus & nomine & patria. II.

Verbalia in εον, Datium vel accusatiuum adsciscunt, vt χησεον ἐμοί, vel χησεον ἐμέ, vtile est mihi. Sæpè additur verbum substantiuum, vt ἔσι χαπλέον ἐμοί, pro quo interdum Atticè Participio ὄν vtuntur, vt ἔγνω μενετέον ὄν, cognoui manendum esse: quod & pluraliter dicunt, vt χαπλέον ἐμοί, scribendū est mihi.

III.

Quædam nomina pro Aduerbijs vsurpantur Nominatiuo casu, vt βλέπην σεμνόν, βλέπην μανικόν. Sic ὅσον ferme, vt ὅσον ἤκεν ἐπ' ἐμέ, quatenus ad me pertinebat.

SYNTAXIS VERBORVM.

I.

Nominatiuus pluralis generis Neutri præcedit Verbum singulare, vt τὰ παῖδια παίζει, pueri ludunt, pro παίζουσι. ζῶα τρέχει, animalia currunt, pro τρέχουσι. Sic ἄμφω & δύο dualia, etiam verbum plurale interdum habent, vt ἄμφω τρέχουτον vel τρέχουσι, ambo currunt.

II.

Verbū substantiuū τυγχάνω vtrinq; adsci-

DE SYNTAXI

Adiscit nominatiuum, ante se quidem quemlibet. Post se verò nominatiuum Participij substantiui Verbi *εἰμι*, cum alio nominatiuo, vt *Σωκράτης τυγχάνει ὢν σοφός*, Socrates est existens sapiens. Cum præponitur Nominatiuus participij verbi alterius, non opus est addere nominatiuum alium, vt *Σωκράτης τυγχάνει περιπατῶν*, Socrates est ambulans. *Σωκράτης τυγχάνει διαλεγόμενος*, Socrates est disputans, omisso participio ὢν.

GENITIVVS POST Verbum.

I.

Verba sensuum significatiua Genitiuis gaudent, vt *αἰδέομαι τῆς τῶν λόγων ἡδύτητος*, Sentio sermonis suauitatem. *μὴ γνέσθαι μελανύρων*, ne gusta ex ijs, quibus nigra est cauda. Præter ea, quæ visum significant, vt *ὁρᾶν*, *ὁρᾶμαι*, *θεῶμαι*, *βλέπω*, id est, Video, & similia, quæ Accusatiuum adsciscunt.

II.

Genitiuos adsciscunt, quæ affectionem seu motum animi significant, vt *ἔρᾶν θερίδος τε καὶ γαλατείας ἢ δύνασαι*. Non potes Theridem simul & Galateam amare. *πάντα ἀγαθὸν ἰφίεσθαι δοκῆι*, Omnia bo-

bonum aliquod appetere videntur. Interdum his adduntur Infinitiui cum Articulis Genitiui casus, vt ἐφίεμαι τῆ ἀναγι-
νώσκην, desidero legere. ἐπιθυμῶ τῆ μαθη-
σθην, cupio discere.

III.

Genitiuum adsciscunt Verba

1. Curandi, vt φροντίζω σὺ, curo te.
2. Participandi, vt κοινωνῶ σοι τῆς δόξης, sum tecum particeps gloriae.
3. Imperandi, vt κρείεύει πάντων, domi-
natur omnibus.
4. Priuandi & erroris, vt ἔερομαι τῶν, priuor his: ἀμαρτάνει τῆς ὁδοῦ ὅλης, errat tota
via.
5. Differendi & Distandi, vt διαφέρει πάν-
των, differt ab omnibus.
6. Assequendi, vt ἐτυχεῖ ἀγαθῶν, asse-
quor bona.
7. Frustrandi, vt ἀτυχεῖ. Concedendi,
vt συγχωρῶ, & Prohibendi, vt κωλύω.
8. Mercandi, vt ἄνησάμην πέντε δραχμῶν
emi quinque drachmis. πολλῶν πωλεῖς, ma-
gno vendis.
9. Accusandi, Damnandi, Absoluendi,
& consimilia, vt διώκω σε φόνο, accuso te
caedis. καταγινάσκω σε ἀνδρωποφονίας, da-
mno te homicidij.

DE SYNTAXI

10. Plenitudinis, copiæ & inopiæ, ὡς πληρῶ σε ἀγαθῶν, impleo te bonis. κενῶ σε πραγμάτων, euacuo te rebus. Matth. 22. ἐπλήθη ὁ γάμος ἀνακειμένων, nuptiæ impletæ sunt discumbentibus.

III.

Verba passiva adisciscunt genitium cum Præpositione ὑπὸ vel παρὰ, aut simili, ut apud Latinos ablativum cum præpositione à vel ab, ut τύπτομαι ὑπὸ σῦ, verberor ab te. Interdū loco Genitiui additur Dativus, ut διδάσκομαι σοι ῥητορικὴν, doceor ab te Rhetoricam, pro ὑπὸ σῦ.

V.

Qualibet verba admittunt Genitiuū temporis, cum interrogatio fit per Quādo, ut ἡμέρας τε καὶ νυκτὸς ἐργάζεται, nocte dieq; laborat. Accusativum, cum interrogatio fit per Quandiu, ut ὅλιον πῶς ἡμέραν εἰργασάμην, tota die operatus sum.

VI.

Quod materiam significat, ponitur in Genitivo, ut ἐποίησε λίθον, fecit è lapide. Additur interdum Præpositio, ἐκ vel ἐξ, ut ἐποίησεν ἐκ λίθου. Item, quod partem, ut πίνω τῆς ὕδατος, bibo de aqua. Si totum significatur, usus est accusativi, ut πίνω τὸ ὕδωρ, bibo aquam. Interdum & Verbum

bum substantiuum, vt apud Latinos, ad-
sciscit genitiuum, vt τῶν ἐστὶν ὁ πλάτων,
horum, aut de numero horum, est Plato.
Verbum substantiuum nonnunquam
omittitur, vt ἐδὲ τῶν ἀδικούντων ἐγώ. Neque
ego sum de numero nocentium.

DATIVVS POST VERBVM.

Datiuum adsciscunt verba sequendi, vt
ἔπομαι τοῖς παλαιοῖς, sequor veteres. ἀκο-
λάθη μοι, sequere me.

II.

Verba certandi, τοῖς θεοῖς μάχεσθαι, pu-
gnare cum dijs. φιλονεικῶ σοι, contendo
aduersum te: quod Latini imitati sunt,
vt Catullus: Noli pugnare duobus.

III.

Quoduis verbum admittit Datiuum
significantem qualecunq; instrumentū,
aut modum actionis, vt πολεμίζειν γλώτῃ,
bellare lingua. χεῖρι σπείρειν, ferere manu.
ἐν τῷ τρόπῳ γράφεις; quomodo scribis? Item
causam, vt φθόνῳ ταῦτα ποιεῖ, inuidia hæc
facit. Nonnunquam precium ponitur
in Datiuo, vt Chrysof. de Christo lo-
quens, ἰδίῳ δανάτῳ τὸ ποιμνιον πριάμενος,
propria morte gregem redimens.

IIII.

ἐστὶ pro habeo, vt apud Latinos, Da-

I

tium

DE SYNTAXI

tiuum adsciscit, vt ἔστι μοι ἀργύριον, Non est mihi argentum.

V.

Adsciscunt datiuum & hæc verba, χῶμαι & χῆδαι, vt χῶμαι τοῖς φίλοις, vtor amicis. καλῶς ἑαυτῷ χῆδαι, honestè se habere.

Item hæc impersonalia, δεῖ μέτεσι, μέλει, μεταμέλει, διαφέρει, προσήκει, vt μέλει μοι τίς, vel περὶ τίς, huius mihi curæ est. διαφέρει μοι τίς, vel, περὶ τίς, huius mea refert. προσήκει μοι τίς, vel περὶ τίς, huius me decet. δεῖ μοι τίς, opus est mihi hac re.

ACCUSATIVVS POST

Verbum.

I.

Accusatiuum admittit quoduis verbum nominis ab eo deducti, vt μάχομαι. μάχῳ, pugno pugnâ. ζῶ ζωῷ, viuo vitâ. Aut nominis relatiui, vt ἡ ἀδικία, ἣν ἀδικῶ σε, iniuria, qua te afficio.

II.

Quoduis verbum admittit Accusatiuum, vi præpositionis intellectæ κατὰ, vt γέγραφε τὸν εἰρημένον τρόπον, pro κατὰ εἰρημένον τρόπον, scripsit dicto modo.

III.

Accusatiuo gaudent verba:

1. Ado-

1. Adorandi, vt πρῶ, σέβομαι, κολακεύομαι, δωπέω, αἰδῆμαι, αἰχύνομαι.

2. Miserendi, vt ἐλεῶ, οἰκτίζω, κλαίω, θρηνῶ.

3. Supplicandi, vt ἱκετεύω, λιτανεύω, ἀπιβολῶ, ἐκλιπαρῶ.

III.

Quodlibet verbum adsciscit accusatiuum per synecdochen, vt πλήττομαι τὸν πόδα, percutior pedem, ἀλγῶ τὴν κεφαλὴν, doleo caput.

V.

Attici vsurparunt Accusatiuum loco Dativi, vbi significabatur benè, aut malè fieri alicui, vt οἶά με ποιεῖς, pro ἐμοί, qualia facis mihi. Sic Matth. 27. τί ἔν ποιήσω ἰησοῦν τὸν λεγόμενον Χριστόν; Quid igitur faciam Iesu, qui dicitur Christus? Sic & passiuè, vt σὺ ἔν ποιηθήσῃ παρ' ἐμῆ, tibi benè fiet à me, vt ἔν ποιήσω σε. Tale est illud Matth. 11. πτωχοὶ εὐαγγελίζονται, pauperes euangelizantur, pro, pauperibus denunciatur euangelium. Item Act. 12. τί ἄρα ἐγένετο τῷ πέτρῳ; quidnam factus est Petrus? pro, quidnam factum est Petro?

VI.

Additur Verbis accusatiuus vtriusq; numeri, nonnunquam loco Aduerbij, vt

I 2

ἔν

DE SYNTAXI

ὄξυ γράφεις, pro ὄξεως γράφεις, celeriter scribis. καλὸν ποιεῖς, pro καλῶς ποιεῖς, benè facis. καλὰ βυλεύεις, pro καλῶς βυλεύεις, rectè consulis.

VII.

Sunt quæ geminum admittunt Accusatiuum, vt διώκω σε γραφῶ ταύτῃ, reum te criminis huius facio. ἀπάται σε τοιαῦτα, obijcit contra te talia.

VIII.

Quædam variè efferuntur, vt δωρῶμαί σοι βιβλίον, dono tibi libellum, & δωρῶμαί σε βιβλίῳ, dono te libello, χαίριζομαί σοι τὸ το, καὶ χαίριζομαί σε τῷ τῷ.

DE CONSTRUCTIONE Infinitiuī.

I.

Infinitiuus constructur Græcis bifariam:

Primum τελικῶς, quando infinitiuus resoluitur per ἵνα, quia finem denotat, vt διδάσκω σε διαλέγεσθαι, doceo te disputare, id est, vt disputes. δέομαί σε βοηθῆσαι, precor te iuuare, id est, vt iuues, Matth. 7. διαβλέψεις ἐμβαλεῖν τὸ κάρφον, videbis eijcere festucam, id est, vt eijcias. Interdū additur ἄς vel ὥς, vel genitiuus Articulus ᾧ, ἐλλειπτικῶς, deficiente ἕνεκα, vel Præpositi-

positio cum suo casu, vt παρακαλῶ σε ὡς
 τυχεῖν, vel εὖ τυχεῖν, vel ἐφ' εὖ τυχεῖν τιμῆς καὶ δόξης,
 hortor te, vt assequaris honorem, &c.

Secundò εἰδικῶς, quando infinitiuus re-
 soluitur per ὅτι, quòd, vt λέγω σοκράτην γε-
 γονέναι σοφρὸν, dico Socratem fuisse sapiē-
 tem, id est, quòd Socrates fuerit sapiens.

II.

Construuntur cum infinitis εἰδικῶς
 Verba.

1. ἐπιεκτινῆ, hoc est, desideratiua, idque
 mediante Articulo Genitiuo, vt ἐπίεμαι
 εἰ ἀγγινώσκειν, cupio cognoscere.

2. προαιρετικῆ, hoc est, electionem & vo-
 luntatem significantia, idque sine Articu-
 lo, vt θέλω γράφειν, volo scribere. βύλομαι
 λέγειν, volo dicere.

Verba προαιρετικῆ, sunt hæc, θέλω, βύλο-
 μαι, προαιρέομαι, & similia. ἐπιεκτινῆ hæc,
 ἐπίεμαι, ἐπιθυμῶ, ἰμείρομαι, ὀρέγομαι, γλίχο-
 μαι, ἔλδομαι, &c. III.

Infinitiuus construitur cum verbis si-
 gnificantibus motum ad locum, vt Ἰοῶ.
 14. πορεύομαι ἐτοιμάσαι ὑμῖν τόπον, vado
 paratum vobis locum. Interdum addi-
 tur πρὸς cum Articulo Neutro, vt ἔρχομαι
 πρὸς τὸ παρακαλεῖν, vado oratum.

Sæpè additur etiam alius infinitiuus,

I 3

vt,

DE SYNTAXI

vt, ὁρῶ σε μελετᾶν ἀναγινώσκην, video te meditari vt legas.

IIII.

Iunguntur interdum verbis infinitiuis nomina.

1. Relatiua, vt οἱ θεοὶ εἰσιν οἷοι μὴ μεταβάλλειν, dij sunt, qui non mutantur. οἷοι θεύδειν, pronus ad dormiendum. οἷοι ποιεῖν, potens ad faciendum.

2. Adiectiua, vt καλὸς ἰδεῖν, pulcher visu. ἀνδρεῖοι μάχεσθαι, fortis ad pugnandum. Sic Poëta Latinus dixit: Bonus flare leues calamos, bonus dicere versus.

V.

Quando infinitiuus & verbum præcedens pertinēt ad diuersas personas, additur Accusatiuus ante Infinitiuū, λέγω σε οἰδένα ταῦτα, dico te scire hæc. Si ad eandem personam pertinent, non est opus accusatiuo, vt ἔφη ποιήσεν, dixit facturum, nempe se. Sic Terentius: Pollicitus sum suscepturum, scilicet me. Et Verg. 4. Aeneid. Dissimulare etiam sperasti perfide tantum Posse nefas? scilicet te.

VI.

Infinitiuus interdum ante se habet nominatiuum, vt φησὶν αὐτὸς εἶπε γενῆσαι, dicit se autorem fuisse. In præceptis
ἴαπε

Sæpè pro imperatiuo ponitur, vt τ φιλέ-
 οντ' ὅτι δαῖτα καλεῖν, τὸν δ' ἐχθρὸν ἐάσαι, hoc
 est, amicum ad conuiuium voca, inimi-
 cum autem sine.

SYNTAXIS PRO-
 NOMINVM.

I.

Genitiui Pronominum primitiuo-
 rum pro possessiuis vsurpantur, vt πατὴρ
 μου, pater mei, pro πατὴρ ἐμὸς, pater meus.
 πατὴρ ἡμῶν, pater nostri, pro πατὴρ ἡμέτε-
 ρος, pater noster. Possessiua interdum
 adsciscunt Genitiuum, vt ἐμὸν αὐτῆ βίον,
 meam ipsius vitam.

II.

Possessiua tertiæ personæ cum diuer-
 sa persona copulata, alterā vocē, posses-
 soris scilicet, postulant. Non enim rectè
 dicitur, ὁ σφετέρος παῖς φιλεῖ με, suus filius
 diligit me, sed ὁ σφετέρος αὐτῶν παῖς φιλεῖ με,
 suus ipsorum filius diligit me: vel sic, ὁ παῖς
 αὐτῶν φιλεῖ με, filius ipsorum diligit me.

III.

In Reciprocatione sæpè possessiuum
 tertiæ personæ per se ponitur, vt λέονταί
 σε, τοῖς σφετέροις ἐπικρῆσαι, rogant te, vt
 suis præbeas auxilium.

I 4

IIII.

DE SYNTAXI

IIII.

Relatiuum αὐτός, omnibus personis postponitur, vt ἐμὲ αὐτὸν ἀκούω, memet audio. σὺ αὐτὸν ἀκούω, teipsum audio. ἐκεῖνος αὐτὸς λέγει, ille ipse dicit. Sic ἐαυτὸν omnibus personis vsurpatur, vt ἐαυτοὺς ὠφελεῖμεν, nos ipsos iuuamus. ἐαυτοὺς ὠφελεῖτε, vos ipsos iuuatis. ἐαυτοὺς ὠφελεῖσι, seipsum iuuant.

SYNTAXIS PARTICIPIORUM.

I.

Participia eisdem casus recipiunt, quos verba, à quibus deriuantur, vt τύπῳ σε, ὁ τύπῳν σε.

II.

Genitiuus Participij, vt apud Latinos Ablatiuus, absolutè ponitur, vt ἐμὲ διδάσκοντα, me docente.

III.

Pro Genitiuo interdum vsurpatur Accusatiuus cum ὡς & ὡσαυτε, vt ὡς τὸν ἀνδρα τῆτο ποιήσαντα, pro τῷ ἀνδρὶ τῆτο ποιήσαντι, viro hoc faciente. Sic & in Participijs impersonalium, vt ἀκούσας οὐτῶν, pro ἀκούσαντι, vbi ipse audiuiisset. Δόξαν ἐμοὶ γράψαι, vbi statutum esset mihi scribere.

IIII.

III.

Nonnunquam participia vsurpantur pro verbo cōiunctiuo, & sua nota Cūm, aut simili, vt ἀνδρῶν ἐν πρῆξιν, ἔσωθηκεν, homo cūm esset in honore, non intellexit. ἔκ οἴδας ταῦτα ὁ τηλικῶν; Tu hæc ignoras, cūm sis tantus? Et, Atticè, pro alijs modis, indicatiuo, vt τίς ὀφθαλμίας ταῦτα; quis est, qui hanc fraudē cōmentus est? Optatiuo, vt συμβεβηκὸς ἂν εἴη, contigisse videatur. Coniunctiuo, vt εἰάνηδικοῦ τυγχάνη, si iniuriam fecerit. Quod Atticè fit in omnib. temporib. & modis, adiunctis his verbis, τυγχάνω, εἰμί, & ὑπαρχω, vt τίς σὺ τυγχάνεις ὢν; quis tu es? ἀπεκλήνας ἐστὶ ἄνθρωπον, interfecit hominem. ἐχθρὸς γε ὑπῆρχεν ὢν, non erat quidē inimicus. Interdū Participiū ponitur pro verbo infinitiuo, vt Matt. i. εὐρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα, pro ἔχειν, reperta est habere in utero.

SYNTAXIS AD-

uerbiorum.

Aduerbia deriuatiua primitiuorum structuram sequuntur, vt ἀξίῳ λόγῳ, dignus ratione, sic ἀξίως λόγῳ, dignè ratione. ὁμοίῳ τοῖς ἄλλοις, similis alijs, sic ὁμοίως τοῖς ἄλλοις, similiter alijs.

I S

NO.

DE SYNTAXI
NOMINATIVVS POST
Aduerbum.

I.

Aduerbum exclamandi ὦ, acuti tonum fungitur nominatiuo, vt ὦ λόγῳ, ὦ φρένες: ὦ circumflexum sequitur Vocatiuus, vt ὦ ἄπολλον, ὦ Apollo. Interdum Genitiuus & Vocatiuus iunguntur, vt ὦ ἄπολλον, εὐδαιμονίας ὑπερβολῆς, ὦ Apollo, magnam felicitatem.

GENITIVVS POST
Aduerbum.

Aduerbia, si post se casum habent, ferè Genitiuo construuntur, vt μάλιστα πάντων, maximè omniū. λάθρα τῶν ἄλλων, clam alijs. χωρίς τῶν ἄλλων, absq; alijs. ἀπαξ, ἢ δις τῆς ἡμέρας, semel aut bis in die. χάειν ἐκεῖνον, ἔνεκα ἐκεῖνον, quantū ad illum attinet. πότε τῷ χρόνῳ; quo tempore? φεῦ κακῶν, heu mala. φεῦ τῆς ἀπηνίας, heu ignominiam. οἶμοι recto & genitiuo iungitur, vt οἶμοι κακοδαίμων ὡς ἀπόλωλα, heu infelix, vt perij. οἶμοι τῶν ἀγρῶν, heu agros, apud Lucianum.

DATIVVS POST ADVERBIVM.

I.

Datiuos adsciscunt Aduerbia Congregandi, vt ἀμα τοῖς ἄλλοις, vnà cum alijs. ἔμυ τοῖς ἄλλοις, simul cum alijs,

II.

II.

Et à nominibus deriuata, quæ Dativus
construuntur, vt *ὁμοίως τοῖς ἄλλοις*, simili-
ter alijs.

ACCUSATIVVS POST
Aduerbiū.

I.

Accusatiuos adsciscunt Aduerbia iu-
randi, vt *μὰ Δία*, non per Iouem. *ὃ Δία*, ita
est per Iouem. *ὃ Διὸς εἶπον*, per Iouem
non dixi.

II.

Aduerbia, quæ Grammatici *θελίνα* vo-
cant, interdum præter Dativum Accu-
satiuum admittunt, vt *λεχέον ἐμοὶ τὴν ἱστο-
ρίαν*, recitanda est mihi historia. *γραπτόν
ἐμοὶ ἐπιστολῶν*, scribenda est mihi epistola.
Hæc alij verbalia appellant.

Sic aduerbiū exclamandi, *ὦ*, præter
Genitiuum aliquando Accusatiuum re-
cipit, vt *ὦ θαύμα! τὴν παρθένον τί κλυτὰν τὸν
θεόν*, O rei miraculum, virginem parien-
tem Deum.

APPENDIX.

Duæ negationes sæpè Græcis vehe-
mentius negant, vt *ὃ μὴ ποιήσω*, nequa-
quam faciam.

De Præpositionum Syntaxi in Ety-
molo-

DE SYNTAXI

mologia dictum est supra.

Coniunctiones casus nullos adsciscunt, sed tantum in conectendis Orationum partibus vsurpatur.

SYNTAXIS NOMI- num numeralium apud Græcos.

I.

Nomina numeralia ordinalia composita duobus modis efferuntur:

1. Mediante coniunctione, si numerus minor præcedit, idq; vel, vt dictiones compositæ, vt *τριακαίδεκα*, tredecim, *τεσσαρεσκαίδεκα*, quatuordecim: vel, vt orationes, *τρία καὶ δέκα*.

2. Absq; coniunctione, cum numerus maior præcedit, vt *δεκαλέσαρα*, quatuordecim. *δεκαπέντε*, quindecim. *δεκαέξ*, sedecim.

II.

Numeralia ordinalia efferuntur vt orationes, vt *είκοσος πρώτος*, vicesimusprimus. *εβδομηκονσος δεύτερος*, septuagesimussecundus.

III.

Interrogatiua numeralia sunt tria, *πόσα*; quot? *πόσος*; quotus? *ποσάκις*, quoties?

Ad *πόσα*; respondetur per Cardinalia, vt *δύο*, *τρία*, *λέσαρα*, &c.

Ad

NVMERALIVM. 7i

Ad $\omega\acute{\sigma}\textcircled{\circ}$; respondetur per ordinalia,
vt $\delta\epsilon\acute{\upsilon}\tau\epsilon\rho\textcircled{\circ}$, $\tau\rho\acute{\iota}\tau\textcircled{\circ}$, $\tau\acute{\epsilon}\tau\alpha\rho\tau\textcircled{\circ}$, &c.

Ad $\omega\sigma\acute{\alpha}\kappa\iota\varsigma$; respondetur per Aduer-
bia numerandi, vt $\delta\iota\varsigma$, $\tau\rho\acute{\iota}\varsigma$, $\tau\epsilon\tau\rho\acute{\alpha}\kappa\iota\varsigma$.

DE CHARACTERIBVS NV-
merorum apud Græcos.

Græci numeros literis designant, qui-
bus, vt ad ordinem numerorum conue-
niant, hos characteres inferunt, ς , h , & θ ,
vt ad millenarium perueniant. Distri-
buitur autem Alphabetum in tres octo-
narios, & vnicuiq; octonario suo loco
character inferitur, hoc modo.

Primus Octonarius, continens vni-
tates vsque ad denarium.

α	β	γ	δ	ϵ	ζ	η	θ
1	2	3	4	5	6	7	8

Secundus, progrediens per de-
cem vsq; ad centum.

ι	κ	λ	μ	ν	ξ	\omicron	π	h
10	20	30	40	50	60	70	80	90

Tertius, progrediens per centum
vsque ad mille.

ρ	σ	τ	υ	ϕ	χ	ψ	ω	θ
100	200	300	400	500	600	700	800	900

Mille notatur per $\acute{\alpha}\lambda\phi\alpha$ cum virgula
super-

Supposita, hoc modo, α, & sic deinceps.

α β γ δ ε ζ ε' η
 1000 2000 3000 4000 5000 6000 7000 8000

TABELLA.

	10	20	30	40	50	60	70	80	90	
	ι	κ	λ	μ	ν	ξ	ο	π	η	
1	α	ια	κα	λα	μα	να	ξα	οα	πα	ηα
2	β	ιβ	κβ	λβ	μβ	νβ	ξβ	οβ	πβ	ηβ
3	γ	ιγ	κγ	λγ	μγ	νγ	ξγ	ογ	πγ	ηγ
4	δ	ιδ	κδ	λδ	μδ	νδ	ξδ	οδ	πδ	ηδ
5	ε	ιε	κε	λε	με	νε	ξε	οε	πε	ηε
6	ς	ισ	κς	λς	μς	νς	ξς	ος	πς	ης
7	ζ	ιζ	κζ	λζ	μζ	νζ	ξζ	οζ	πζ	ηζ
8	η	ιη	κη	λη	μη	νη	ξη	οη	πη	ηη
9	θ	ιθ	κθ	λθ	μθ	νθ	ξθ	οθ	πθ	ηθ

100 200 300 400 500 600 700 800 900
 ς σ τ υ φ χ ψ ω ρ
 1000 1001 1002 1003 1004 &c.
 α αα αβ αγ αδ

Estigitur hic annus à natiuitate
 IESV Christi αφπθ.

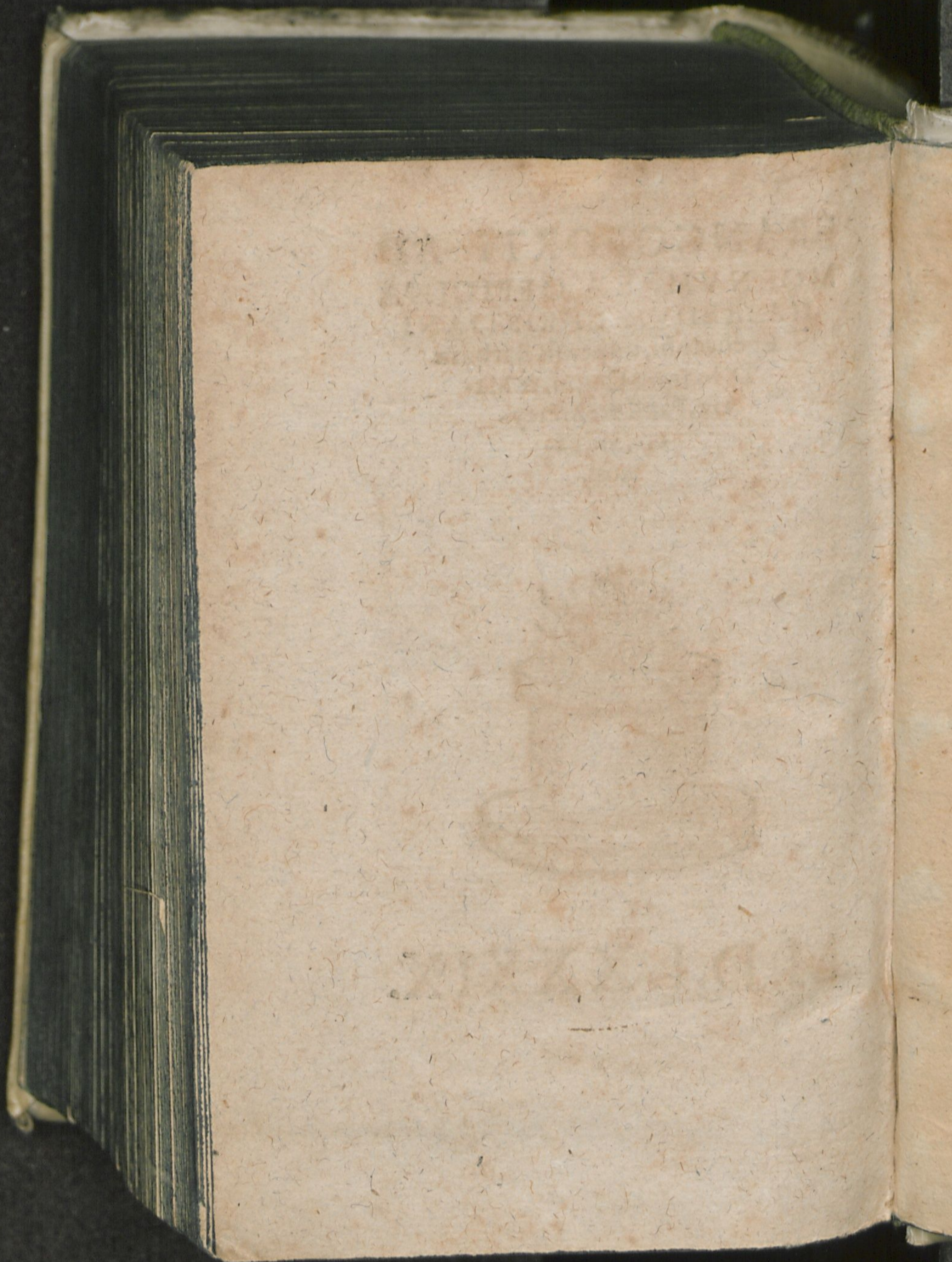
FINIS.

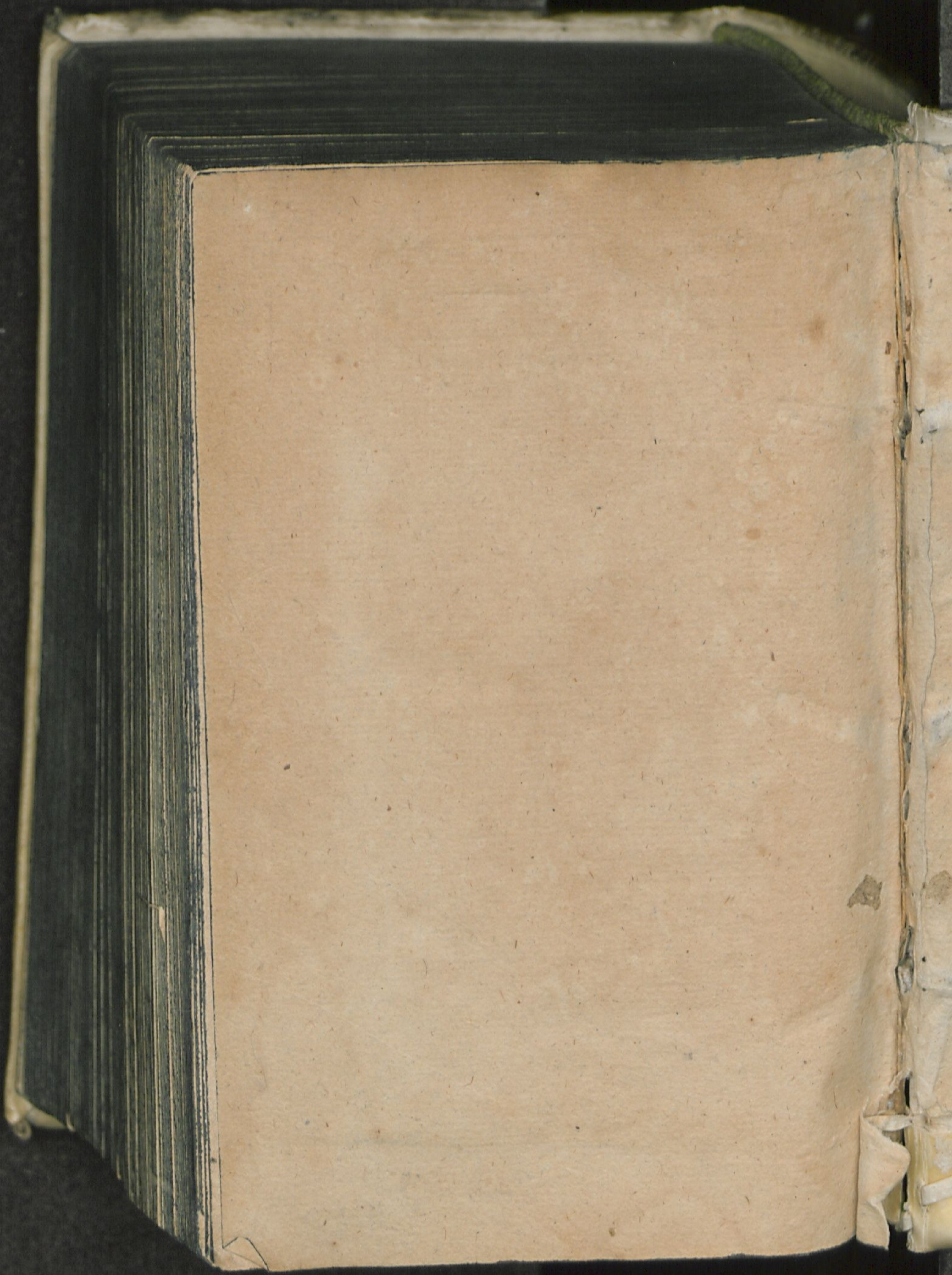

FRANCOFORTI AD
MOENVM, EX OFFICINA
HAEREDVM CHRISTIANI
Egenolphi, impensis Barbaræ
D. Ioannis Cnippij, & Ma-
riæ, Pauli Steinmey-
ers, vidua-
rum.

M.D.LXXIX.

ULB Halle
004 957 75X

3

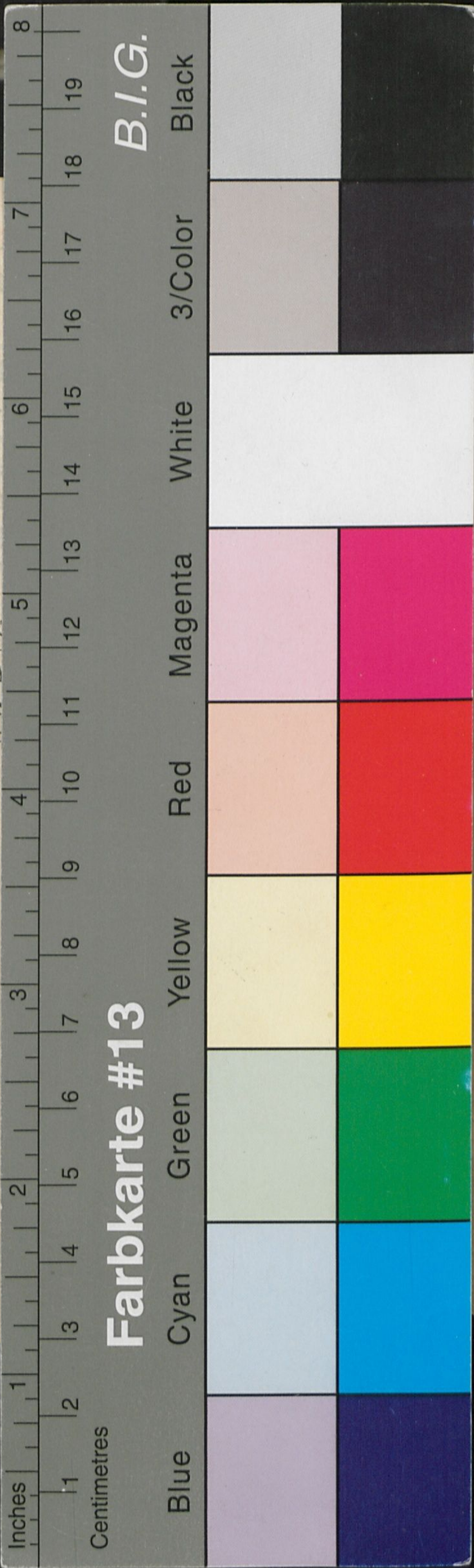

sb.

2

VD 77 00

GRAECAE
 GRAMMATICES
 METHODVS,
 CVM PRIMIS FACILIS ET
 compendiaria, complectens ea tan-
 tum, quæ incipientibus pri-
 mum proponi
 debent.

AVTORE
 LVCA LOSSIO.
 Cum Gratia & Priuil. Imp.

FRANCOFORTI AD MOEN.
 Apud Hæredes Christiani Egenolphii
 M.D. LXXXIX. *MDI.*
H3.